

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/1995 - 34 pàgines
Sessió Ordinària del dia 11 de maig de 1995

El dia 11 de maig de 1995, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General Núm. 14/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de marques.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de reforma del Codi penal.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de guarderies infantils.

6- Acceptació, si escau, de la petició de la retirada de la Proposició de llei sobre la quota d'autoritzacions de residència sense treball per a l'any 1994.

7- Examen i aprovació, si escau, de la moció presentada pels Consellers Generals, Srs. Vicenç Mateu Zamora, Vicenç Alay Ferrer i Francesc Xavier Mora Baron.

8- Preguntes al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer

-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny

-M.I. Sr. Josep Areny Fité

-M.I. Sr. Modest Baró Moles

-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà

-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal

-M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano

-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert

-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet

-M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos

-M.I. Sr. Josep Dalleres Codina

-M.I. Sr. Simó Duró Coma

-M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

-M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell

-M.I. Sr. Antoni Martí Petit

-M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

-M.I. Sr. Pere Moles Aristot

-M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron

-M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons

-M.I. Sr. Enric Pujal Areny

-M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté

-M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca

-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé

-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona

-M.I. Sr. Jordi Torres Alís

-M.I. Sr. Joan Travesset Grau

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial, i Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

La Sra. Maria Rosa Ferrer, Secretària de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia.

(Són les 16h)

El M.I. Sr. Síndic General:

Aquest ordre del dia quedarà incrementat amb un nou punt que serà: Preguntes al Govern, vist que han entrat tres preguntes al Govern per procediment d'urgència en base a l'Article 131 del Reglament del Consell General.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de marques.

Publicat en el Butlletí del Consell General Núm. 13/1994.

Passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya, Ponent elegit per la Comissió Legislativa d'Economia perquè presenti l'informe adoptat per la Comissió.

Sr. Gilbert Saboya?

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, com a Ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Economia, en data 21 de febrer de 1995, per al Projecte de llei de marques, passaré a detallar, després d'una breu introducció els aspectes més rellevants de l'informe de la Ponència sobre l'esmentat Projecte de llei, que va ser publicat en el Butlletí del Consell General Núm. 9/1995.

Voldria començar agraint als membres de la Comissió l'esperit que va presidir la discussió de les esmenes. Voldria agrair la seva predisposició a tots els companys de la Comissió a l'acceptar la proposta d'habilitació de dies fora de període i la reducció de terminis per declaració de tràmit d'urgència. A Sindicatura la presa en consideració d'aquesta sol·licitud. Finalment, la disponibilitat del Ministre d'Economia i de l'assessor del Govern sobre la matèria, redactor també del Projecte

de llei de marques en la seva compareixença davant de la Comissió.

Passaré, doncs, a comentar l'examen de l'informe breument, de les esmenes ordenades en el decurs de les reunions celebrades els dies 21 i 28 de febrer i 7 i 27 de març de 1995. Van ser analitzades un total de trenta-tres esmenes en el Projecte de llei, que corresponien a 8 esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, 8 esmenes presentades per l'Agrupament Canillo-Massana, 8 esmenes presentades pel Grup Lliberal i 8 esmenes presentades per la Coalició Nacional Andorrana, totes aquestes amb un contingut semblant i 1 esmena finalment presentada pel Grup Mixt. Van ser aprovades per unanimitat un total de 13 esmenes, van ser retirades per presentació d'esmena transaccional aprovades per unanimitat 6 esmenes, i van ser retirades finalment 14 esmenes.

Aquest va ser el resultat d'un debat on va predominar el criteri d'harmonització del text de la Llei amb els darrers desenvolupaments sobrevinguts en aquesta matèria i que han emanat tant des del GAT com des de l'OMC (Organització Mundial del Comerç). Voldria destacar -en aquest esperit i essent un tema de constant i recent evolució- que el Govern va trametre a la Comissió Legislativa d'Economia una petició de modificació dels articles 26 punt 5 i 27 punt 1 apartat a del Projecte de llei de marques. Aquestes modificacions d'ordre, evidentment, tècnic anaven encaminades a reforçar puntualment la seguretat jurídica i facilitar la seva aplicació. La Comissió en els debats que van tenir lloc en les dates esmentades va valorar positivament aquestes modificacions i va decidir per unanimitat incloure-les en l'informe al no haver estat objecte de cap esmena els articles referits. La Comissió demana, doncs, avui als membres del Consell General, de voler prendre en consideració aquest redactat.

Cal remarcar també, i en darrer punt, que l'adopció d'una de les esmenes transaccionals, concretament a l'Article 40, va motivar l'addició d'una disposició final que passa a ser en l'informe la Disposició final tercera. Això és tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vist que no s'ha presentat cap reserva d'esmena, ni cap vot particular al Projecte de llei, l'acceptació serà de la totalitat del text.

Passarem a les intervencions:

El Govern vol intervenir? No?...

Passo la paraula, doncs, als Grups Parlamentaris:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana està convençut que el Projecte de llei de marques que ara ens ocupa crearà el marc legal, fins ara inexistent al Principat, per a la protecció i diferenciació dels distintius dels diferents productes i serveis.

Ensems serà una garantia per al consumidor, que moltes vegades coneix un producte o un servei per la seva marca o distintiu.

La seguretat jurídica que dóna una Llei de Marques és important, tant pels nacionals com pels estrangers, donada la gran activitat comercial i de serveis al Principat.

En els programes electorals de les dues formacions polítiques que integren l'Agrupament Canillo-Massana, també hi era contemplada la voluntat de legislar sobre les marques.

A més -com s'ha dit- de la seguretat jurídica que comporta, també és important pels ingressos que pot aportar a l'erari públic. Aquesta inquietud sempre l'hem manifestat en el si d'aquesta Cambra, en l'aprovació dels diferents pressupostos.

Aprofito ara que tinc la paraula per manifestar el nostre desig que, amb la major brevetat possible, el Govern procedeixi a presentar, conforme al que preveu l'Article 40 de la Llei de marques, el Projecte de llei de taxes, així com la posada en funcionament de l'Oficina, amb l'objecte que al Pressupost per a l'exercici 1996, hi figuri ja la corresponent partida d'ingressos.

L'Agrupament Canillo-Massana, expressant la voluntat dels seus respectius grups polítics, vol també demanar al Govern -ja que aquest disposa dels mitjans materials i humans necessaris- que vulgui adoptar les mesures escaients per poder presentar al Consell General, el Projecte de llei de patents i el Projecte de llei de la propietat intel·lectual, que juntament amb la Llei de marques, establiran el marc jurídic necessari en aquestes matèries, que fins ara no hem tingut, i que per altra banda aportaran, de ben segur, uns ingressos a l'Estat.

I ja per acabar, sols em resta manifestar que compartim totalment el Projecte de llei de marques i que, per tant, li atorgarem el nostre vot afirmatiu.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els Consellers de Coalició Nacional Andorrana, ens sentim especialment satisfets perquè tenim el conveniment que avui s'aprovarà, i probablement per unanimitat, el Projecte de llei de patents i marques.

Aquesta Llei era un dels objectius exposats en el nostre programa polític com una necessària i important nova font d'ingressos per a l'Estat, al marge també de crear una eina imprescindible que reguli, ordeni i doni la seriositat que necessita el sector, amb les degudes -naturalment- garanties jurídiques.

Ja des d'ara, i en consonància amb l'Agrupament Canillo-Massana, instem el Govern, i concretament el Ministre d'Economia, el Sr. Joan Tomàs, perquè no esgoti el termini de sis mesos que li permet la Llei per promulgar el Reglament de creació i d'execució de l'Oficina de Marques, i perquè aquesta Cambra pugui aprovar, al més aviat possible, el complement de llei necessari per fixar les taxes que es requeriran per al registre i la renovació d'una marca.

Creiem que és molt important poder disposar en el moment de l'elaboració del pressupost general de l'Estat per a l'any vinent d'unes previsions d'ingressos -segons els tècnics, importants- provinents d'aquesta Llei, per així poder donar un impuls més a l'equilibri ingressos-despeses del pressupost general.

Voldríem, també, significar la bona entesa i la concordança en tots els punts, ja sigui amb retirada d'esmenes o esmenes transaccionals, que en tot moment ha prevalgut en la Comissió Legislativa d'Economia. En tots els casos -i m'agrada dir-ho- les decisions s'han pres sempre per unanimitat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nova Democràcia no vam esmenar aquest Projecte de llei vist que el text ens semblava satisfactori. Nova Democràcia vam col·laborar integrant-nos en el bon clima de treball que va regnar en el si de la Comissió per millorar el text, tant pel que fa al seu redactat com al seu contingut tècnic i precís.

La Llei de Marques és una Llei necessària en un país com el nostre en que l'economia es fonamenta bàsicament en l'activitat comercial i en el sector de serveis.

Ens dóna seguretat jurídica i, alhora, protecció al dret de propietat i l'ús de marques comercials, industrials i altres.

És, també, una garantia de diferenciació de qualitats que interessa al creador, al propietari com al mateix consumidor.

S'ha de dir també que aquesta Llei té cura dels principis fonamentals que s'inclouen en les convencions i els tractats internacionals a fi i efecte de facilitar-ne l'adhesió quan interressi.

També és d'importància pensar que després de fixar una Llei de Taxes adaptada al present text legal, el Govern tindrà una nova font d'ingressos que vindran, doncs, del Registre, de les renovacions, o de tot tipus d'inscripcions establertes per la norma o pel mateix reglament d'execució.

Quant als ingressos suara esmentats, hem de dir que tot i no ser despreciables, en cap cas seran una solució radical i definitiva per solucionar l'actual problema de les finances públiques. No obstant, conscients que urgeix trobar noves fonts d'ingressos, insto el Govern perquè aprovi ràpidament els reglaments d'aplicació i d'execució a fi i efecte de fer operativa la norma que, com cal suposar, votarem favorablement.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Calvó.

El M.I. Sr. Antoni Calvó:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres, el Grup Lliberal compartim les manifestacions fetes pels representants dels diferents Grups Parlamentaris i, en conseqüència, votarem favorablement la Llei de Marques.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei de Marques acaba avui el seu tràmit parlamentari en un procés que va néixer amb l'adhesió d'Andorra a l'OMPI, Organisme del qual és membre efectiu des del 28 d'octubre de 1994. Era un bon exemple per il·lustrar que en el món actual moltes de les iniciatives pròpies passen pel desenvolupament de la nostra presència internacional.

La Llei de Marques ha estat possiblement la Llei que menys polèmica ha causat des de l'inici d'aquesta legislatura, segurament, per dos motius essencials: el primer, el seu caràcter tècnic i, el segon, el caràcter recaptador que conté, ja que suposa una font d'ingressos que no recau en els sectors nacionals.

Avui, amb aquesta òptica i a l'espera del desenvolupament reglamentari de l'Oficina de Marques, de l'enllestiment del suport informàtic i estructural de l'Oficina i de la Llei de Taxes que haurà de completar la Llei marc que votem avui -tots tres punts essencials i als quals ens consta que el Govern actual dóna continuïtat... Avui, doncs, com deia, donem el pas final a la tramitació d'aquesta Llei entrada el mes de novembre passat. Seria preocupant, però, que ens aturéssim en aquest nivell d'anàlisi política perquè avui no es tracta precisament d'un pas final. Segurament, almenys, en l'esperit de qui participava en aquells moments en el disseny d'aquesta iniciativa avui serà el primer pas d'una obertura d'Andorra cap un dels sectors de desenvolupament amb futur, perquè amb aquesta Llei no es pretenia solament buscar un efecte recaptador, una font d'ingressos -que d'això existeixen fórmules més o menys rebuscades i engrescadores.

De fet, el que es volia era marcar al mateix temps la voluntat d'obrir uns nous camins per al creixement del país, noves vies per a la creació d'activitats amb més valor afegit, destinades a una població activa amb major formació, nous espais de diversificació per una economia excessivament dependent dels sectors d'activitat existents. Aquest era l'esperit que ens animava i que ens va portar a concebre l'àrea de propietat intel·lectual com un dels pols d'activitat a potenciar.

El Pla director que es va dissenyar a l'abril de l'any passat contemplava, després de la primera fase dedicada a l'adhesió a l'OMPI i de la redacció de la Llei de Marques que ens ocupa avui, una segona fase, en la qual després del camí endegat i on el Govern es troba ara, es tractava de desenvolupar la fase d'execució de l'Oficina de Marques i de l'establiment de les figures jurídiques dels titulars de marques -les dites societats de tipus C del Pla d'accions. La tercera fase consistia en el treball a realitzar sobre el Projecte de drets d'autor, i de manera paral·lela s'havien d'iniciar els contactes per a permetre l'adhesió en el Tractat de cooperació sobre patents en l'Oficina Europea de Patents per

poder dissenyar una Llei de Patents plenament. El Pla director posava en primer lloc el marc legal per a patents ja que, per poder ser membre de l'Arranjament de Madrid per al registre internacional de marques i membre de la Convenció de París, s'ha de disposar d'una legislació sobre patents a més de la de marques, encara que segons els darrers desenvolupaments de l'OMPI és probable que es pugui esdevenir membre de l'Arranjament de Madrid sense ser membre de la Convenció de París; en aquest cas, es podrien concentrar els esforços en el marc legal dels drets d'autor.

Per tant, no es tracta avui d'una nova pedra filosofal que venim a presentar aquí, però sí que hem de ser conscients que Andorra no pot deixar escapar noves oportunitats. A més, la continuació en la via traçada en el calendari que hem llegit anteriorment ens condueix a afrontar una doble problemàtica: el desenvolupament al país d'una Llei de Societats i d'un marc fiscal específic del sector, perquè aquesta àrea de desenvolupament ens condueix directament a la definició de societats de tipus C, a què feia referència el Pla d'acions i que recordaré breument ja que sintetitza perfectament la importància d'aquestes dues problemàtiques i l'estret lligam que les uneix.

Les societats de tipus C o mercantils destinades a l'exportació principalment de serveis i de propietat intel·lectual, radicades a Andorra i administrades des del mateix país, proposen en primer terme, crear un marc jurídic apropiat per tal de donar seguretat jurídica a aquesta activitat, que és el cas que ens ocupa avui. En segon lloc, no limitar la participació de capital estranger en el capital social i primar la creació de llocs de treball, que seria la segona vessant del desenvolupament de la Llei de Societats i, en tercer lloc, dissenyar una fiscalitat directa prou reduïda per ser competitiva però prou alta per permetre l'establiment de convenis -sobretot d'imposició- específics en aquest tipus de societats amb estats tercers.

No ens enganyem, doncs, aquest és un procés forçosament lent, però que ens va semblar i ens continua semblant un projecte engrescador, portador d'un missatge polític i d'una visió de país ambiciós.

El traumatisme polític ens obliga a contrastar la visió a llarg termini amb la necessitat de trobar solucions a curt termini que ens donin els mitjans per assegurar aquest procés de transició, tal com es desprèn de la línia conductora del nostre programa polític, perquè, en definitiva, d'això es tracta, d'ensenyar una línia política des del Govern o des de l'oposició, perquè quan no s'està en disposició de portar-ho a terme des de l'Executiu s'ha de portar amb generositat des del Parlament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres només voldríem destacar dos aspectes que s'han anat repetint al llarg de la intervenció de la resta de Grups Parlamentaris.

En primer lloc, el fet de desenvolupar la Llei de Marques suposa una protecció, una garantia de les marques a Andorra. És un pas més en l'homologació andorrana a nivell internacional, defugint ésser un punt de fosc en les regles internacionals del comerç i la indústria.

En segon lloc, el fet de que la Llei de Marques és una font suplementària d'ingressos per a les finances públiques.

Malgrat que nosaltres no estiguem presents a la Comissió Legislativa d'Economia, ens felicitem que s'hagi pres en consideració l'esmena que vam presentar, en el sentit que sigui el Consell General qui fixi les taxes de registre i que evitarà problemes d'inconstitucionalitat.

Finalment, destacar que el que estem fent aquí és iniciar un camí amb un ampli futur -com molt bé s'acaba d'exposar- per a Andorra en aquest camp, que és el camí de les patents i de la propietat intel·lectual.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, proposo l'acceptació del text per assentiment de la Cambra.

S'aprova el text per assentiment.

Sí? Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, només explicaria en quin tràmit estan els reglaments que s'han d'acabar ara que la Llei està aprovada, si interessa als senyors Consellers Generals -els reglaments d'aquesta Llei.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí? Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

Només es tracta de dir que el Reglament de desenvolupament està pràcticament acabat, seguint el calendari que s'havia establert pel Govern i pel Govern anterior seguit de l'actual -naturalment. El Projecte de llei de taxes -aquest s'hagut de fer després- en virtut de l'Article 40 també està molt avançat, i el Programa informàtic és totalment operatiu, és a dir, ja s'està posant en funcionament. Per altra part, pel que fa referència a l'Oficina de Marques, el Govern ha pres les disposicions necessàries per poder començar a tenir el Projecte sobre les petites modificacions que s'han de fer en els locals que hi destinarem, que en principi, serà l'edifici dels Marginets, en el qual hi ha una facilitat d'operació molt gran perquè és un espai molt ampli que pot ser augmentat o reduït segons les necessitats de l'Oficina de Marques. Aquesta Oficina de Marques tindrà un volum de treball molt important durant els primers anys, i podria ser que després no ho fos tant; aleshores, és interessant poder disposar d'un local de propietat com és el dels Marginets, i poder-lo fer operatiu en diferents mides segons el moment, és el que els volia dir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer.

Publicada en el Butlletí del Consell General Núm. 1/1995.

Passo la paraula al Sr. Jordi Cinca, Ponent elegit per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, perquè presenti l'informe adoptat per la Comissió.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va ser l'encarregada d'analitzar les esmenes presentades a la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, un cop aquesta havia superat el vot a la globalitat en aquesta mateixa Cambra.

En total quatre Grups Parlamentaris van presentar esmenes: el Grup Lliberal, la Coalició Nacional Andorrana, l'Agrupament Canillo-Massana, i el Grup Nova Democràcia. En concret van ser 95 les esmenes presentades.

Un cop ordenades per al seu debat, la Comissió va decidir tractar conjuntament les esmenes presentades pel Grup Lliberal, Coalició Nacional Andorrana i Agrupament Canillo-Massana, al ser el seu contingut el mateix.

El resultat de la discussió i de les posteriors votacions de les esmenes va ser: 36 esmenes aprovades per unanimitat, 30 esmenes aprovades per majoria, 11 esmenes retirades per donar lloc a esmenes transaccionals que van ser aprovades per unanimitat, 4 esmenes retirades per donar lloc a esmenes transaccionals que van ser aprovades per majoria i 14 esmenes retirades abans de ser votades.

D'aquest resultat, en sorgeix la Llei que avui aprovarà el Consell General, una Proposició de llei que en el seu origen i que durant la seva anàlisi ha aixecat força polseguera.

No em correspon ni com a President de la Comissió ni com a Ponent de la Proposició, valorar la visió que n'han tingut els diferents Grups Parlamentaris i amb els raonaments que han portat a cada un d'ells al seu posicionament final. Això ja tindran oportunitat de fer-ho els seus representants.

Sí que voldria, però, valorar el fet de que en aquells punts més polèmics de la Proposició i de les seves pròpies esmenes s'ha tingut la capacitat d'arribar a un acord per unanimitat.

És especialment destacable, vista la polèmica que va envoltar el Projecte, i la imatge que en alguns moments es podia haver traslladat al carrer, tant pels propis grups que l'estaven discutint com motivada des d'altres sectors, que no s'aconseguiria en un tema de tanta rellevància un acord unànime dins de la Cambra. Rellevància del Projecte de llei que ve donada -al meu entendre- per dos aspectes: el primer, la incidència que tindrà en la reducció del desequilibri pressupostari i, el segon, la normalització d'un sector importantíssim dins l'economia del nostre país com és el sector financer.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

En aquest cas, tampoc s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text que ha sortit de la Comissió, doncs, l'aprovació serà de totalitat.

El Govern vol la paraula? No?...

Passo la paraula, doncs, als Grups Parlamentaris. En aquest cas, a l'Agrupament Nacional Democràtic que va ser el Grup que va presentar la Proposició de llei: Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Perdoni, però no sabia que havia de començar jo.

Voldria remarcar el fet que, malgrat l'examen en Comissió d'aquesta Proposició de llei, es va necessitar nombroses reunions -algunes d'elles, fins i tot, m'atreuria a dir tenses- però el seny va prevaler al final.

Això ens va permetre arribar a un text definitiu, malgrat no ser del total grat de tots, en alguns dels seus articles i, especialment, pel que fa a l'Agrupament Nacional Democràtic, les quantitats a dipositar per les entitats financeres permetran desenvolupar en uns terminis raonables el que preveia la Llei d'Ordenament del Sistema Financer. Ens congratulem que el text presentat per l'Agrupament Nacional Democràtic no ha quedat desvirtuat en el seu esperit, especialment, quan res no impedeix que aquesta Cambra tingui la possibilitat d'avançar els terminis previstos en dita Llei.

Si el Govern i els Parlamentaris que li donen suport no plantegen dit desenvolupament en uns terminis prudencials, el nostre Grup Parlamentari prendrà novament la responsabilitat de legislar en aquesta matèria.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer que ha merescut tantes declaracions a la premsa i manifestacions en aquesta sala, quedarà finalment aprovada avui, després d'un intens debat en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Tots els Grups Parlamentaris han manifestat estar d'acord amb el fons de l'articulat de la Llei si bé algun grup n'ha criticat la forma.

La transitòria quarta de la Proposició de llei va ser esmenada per, pràcticament, tots els Grups Parlamen-

taris, els uns per segmentar el futur desenvolupament de la Llei d'Ordenació del Sistema Financer; els altres, simplement per suprimir la transitòria.

Finalment la transitòria quarta ha quedat redactada, per unanimitat, amb un calendari legislatiu i una data màxima per al desenvolupament de l'Article 16 de la Llei d'Ordenació del Sistema Financer que fixa les xifres de capital social mínim, i obre les portes a sol·licituds de noves entitats financeres.

Ens congratulem de veure que una vegada més el seny i l'interès general han prevalgut per sobre dels interessos de partit i dels discursos electoralistes.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

En el decurs de la Sessió Extraordinària del Consell General celebrada el passat dia 16 de febrer i en el debat de globalitat sobre la Proposició de llei de regulació de dipòsits de reserves en garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sector financer, Coalició Nacional Andorrana va apostar per la via del diàleg i del consens en el moment de regular un sector estratègicament tan important com el financer, amb la finalitat d'aconseguir els objectius fixats i que, citant literalment eren: "reforçament de la imatge de serietat i solvència del sector bancari andorrà a nivell interior i exterior, continuar el desenvolupament normatiu del sector financer, incrementar els ingressos de l'Estat i normalitzar les relacions amb el sector bancari". Fi de citació.

Més enllà dels punts de vista i de les opinions, legítimes, però parcials, manifestades per alguns sectors, Coalició Nacional Andorrana entén que la Proposició de llei que ara examinem dóna resposta satisfactòria als objectius desitjats:

- tal i com es manifesta en l'Exposició de motius de la Proposició de llei, la imatge de serietat i solvència del sector bancari surt altament reforçada de l'establiment de les reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals. Això dóna confiança als clients i contribueix a donar una estructura positiva als balanços de les entitats bancàries.

- es dóna compliment a l'Article 17 de la Llei d'Ordenament del Sistema Financer que obliga les entitats

integrades a mantenir unes reserves mínimes de fons propis en garantia de les seves obligacions operacionals.

- els ingressos de l'Estat s'incrementaran en deu mil milions de pessetes en tres anys.

- les entitats bancàries s'han compromès a retirar tots els recursos presentats.

Després del treball, al nostre entendre altament positiu, de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ens trobem davant un text que millora sensiblement l'original i que és fruit de la voluntat de diàleg i consens que han mostrat tots els Grups Parlamentaris.

Aquest consens majoritari que s'ha manifestat en el debat de tots els articles de la Llei ha culminat en l'aprovació, per unanimitat, de la Disposició transitòria quarta que fixa el calendari de tot el desplegament normatiu per regular el sector financer i que ha d'estar acabat en la seva totalitat no més tard del 31 de desembre de 1997.

Per tant, Coalició Nacional Andorrana donarà el seu vot favorable a aquesta Proposició de llei.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, efectivament, tal com ja han dit els representants d'altres Grups Parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula, l'acord finalment assolit en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, pel que fa a un nou redactat, crec que convé que precisem això, que la transitòria quarta permet que avui s'adopti aquesta Llei amb un criteri políticament compartit.

Nosaltres hem participat en aquest acord perquè precisament la modificació de la Disposició transitòria quarta ens permet aclarir i deixar assentat que hi ha una data determinada perquè es pugui obrir el sector financer; és un canvi substancial i jo diria rellevant perquè en la Proposició de llei inicial hi havia una indeterminació de la data i en el text que els tres grups que donen suport al Govern ens plantejaven; doncs, no quedava clar fins a quin any o quin pany es podria obrir realment el sector financer. Ara queda clar, sabem que a finals de 1997 tot això ha de quedar enllestit i, per tant, nosaltres ens congratulem d'haver format part d'aquest acord del conjunt de les forces parlamentàries.

Convé destacar que s'ha arribat a aquest acord -i abans també es feia aquí referència al reforçament rellevant de la imatge i això permet també un reforçament de la imatge d'aquesta Cambra Parlamentària- mitjançant un acord entre Grups Parlamentaris sense interferències de la banca. Això és important de dir també.

Aquesta és una Llei que no ens acaba d'agradar i també ho hem de dir; continuem pensant que era innecessari formular calendaris com aquests -que hem estat discutint durant totes aquestes setmanes- allí on ja quedava prou definit el desenvolupament a fer en la Llei d'Ordenació del Sistema Financer.

Tenim, també, dubtes -jo diria raonables- sobre la voluntat clara del Govern de desenvolupar en els termes i terminis ara acordats els textos normatius necessaris per permetre l'obertura -en els terminis que s'escaigui, però immediata- del sector financer. I, per tant, exercint la nostra funció d'oposició serem vigilants en l'actuació del Govern i, si escau, exercirem la iniciativa legislativa allí on ens sembli que el Govern no faci el que hagi de fer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Estanislau Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres, si de cas, intervindrem al final de l'aprovació de les tres Lleis d'una manera global per totes tres.

El M.I. Sr. Síndic General:

A mi m'hauria agradat que s'hagués dit abans i que s'hagués fet, en tot cas, per tothom igual...

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Ho sento...

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha problema...

Sr. Sangrà, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la nostra intervenció es centra en el conjunt de les tres Lleis, més que en la Llei que aprovarem ara. Serveixi, doncs, per cobrir les intervencions posteriors.

Nosaltres ens sumem al clima de joia regnant en aquesta Cambra avui, i volem aprofitar aquesta sessió del Consell General per felicitar tots els grups de l'arc parlamentari i per felicitar-nos, és clar, a nosaltres mateixos per la promulgació dels tres textos legals: Llei de Protecció del Secret Bancari i de Prevenció del Blanqueig de Diner o Valors Productes del Crim; Llei de la Reforma del Codi Penal -lligada amb aquesta Llei- i Llei de Regulació de Reserves en Garantia de Dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les Entitats enquadrades en el sistema financer.

Es diu que després de la calma ve la tempestat, però pel que s'ha pogut constatar des que l'AND de manera precipitada va tornar a entrar els textos als quals ens hem referit anteriorment, hauríem de dir que en aquest cas, després de la tempesta ha acabat venint la calma; o potser hauríem de dir que tot plegat ha estat una tempesta en un vas d'aigua. En qualsevol cas, més enllà de discrepàncies pujades de to en un terreny, el del sector financer, especialment adobat per a la demagògia, finalment, s'ha acabat imposant el seny. I això és mèrit de tots i cadascun dels Grups Polítics presents avui, aquí, al Ple del Consell General.

Però encara direm més: el mèrit més gran correspon als Grups Polítics que ja des d'un bon principi es van alinear al voltant de les propostes del Govern; propostes a la majoria de les quals s'han acabat afegint tant Nova Democràcia com l'Agrupament Nacional Democràtic. Perquè sense la fermesa de plantejaments dels tres grups que donem suport al Govern i l'actitud decidida d'IDN, defugint comportaments partidistes, potser hauríem acabat sucumbint a actituds de desestabilització.

En efecte, d'ençà del debat de globalitat de les tres Proposicions de Llei hem assistit amb veritable estupefacció a l'espectacle sorprenent d'interpretacions apocalíptiques dels textos legals que el Govern pretenia fer prosperar al si de la comissió i, darrerament, un cop finalitzat el tràmit en comissió, a una no menys sorprenent cursa d'autopenjament de medalles digna de menció -que pel que estem sentint fins ara, avui continua.

De fet, hi ha canvis d'actitud difícils d'explicar; nosaltres, els Consellers del Grup Lliberal, entenem als companys de Nova Democràcia i de l'Agrupament Nacional Democràtic; ha de ser realment difícil d'assumir les postures dels grups que ells mateixos qualificaven d'ostatges de la banca; de fer propis els plantejaments dels quals abominaven no fa gaire, i

explicar-ho d'una manera creïble a l'electorat. Per aconseguir dur a bon port aquesta agosarada pirueta política, totes les medalles són poques; és des d'aquest punt de vista que comprenem, però que no compartim, aquesta fal.lera autocondecorativa.

Sincerament, ens neguem a entrar en aquest joc; si del que es tracta és de repartir-se medalles, per a nosaltres la més petita. No ens en fan falta; tenim en el nostre haver una postura coherent des que es van començar a discutir aquestes Proposicions de Llei.

El Govern, l'Agrupament Canillo-Massana, la Coalició Nacional Andorrana, Iniciativa Democràtica Nacional i el Grup Lliberal, són els màxims responsables del desbloquejament de la qüestió bancària com també són els màxims responsables de la promulgació del Decret de l'habitatge; un Decret que a diferència de l'anterior enceta, per primera vegada en aquest país, una política d'habitatge de caire social. Perquè a nosaltres ens agrada fer les coses d'una manera seriosa i, quan es tracta d'endegar polítiques socials en consonància amb els plantejaments polítics que vam defensar a les darreres eleccions, les recolzem sense subterfugis.

Entrant una mica en el contingut concret de la Llei, ja he dit que faria una sola intervenció.

Pel que fa referència a la Llei de Regulació del Secret Bancari i de Prevenció de Blanqueig, ens sembla particularment important la introducció del concepte de secret bancari al si de la Comissió, per àmplia majoria. Ja que a excepció de l'AND, totes les forces polítiques hem estat d'acord en el principi de no culpabilització del sector financer andorrà i, per tant, a introduir la protecció del secret bancari com a punt principal de la Llei.

Entenem que això no perjudica l'efecte positiu de cara als governs veïns de les regulacions en matèria de prevenció de fons procedents d'activitats criminals i al mateix temps, potencia la imatge de seguretat, seriositat i solidesa del sector financer andorrà a l'exterior.

D'altra banda, l'entrada en vigor de la Llei de reserves en garantia representa una important injecció de fons a les finances de l'Estat; en efecte, la contribució del sector bancari a l'erari públic es fixa al voltant de 3250 milions de pessetes per any, i per quan es comencin a donar permisos d'obertura a noves entitats bancàries, s'haurà enllestit, a més a més del marc legal que permeti un desenvolupament harmònic del sector financer -ja sigui a iniciativa del Govern o ja sigui a iniciativa dels grups d'oposició- una llei impositiva que asseguri la continuació d'aquesta contribució a les finances públiques.

En el cas concret de la Llei de reserves en garantia, és important senyalar la convergència de plantejaments polítics al si de la Comissió entre els diferents grups. El resultat final és molt semblant al que els tres grups que donen suport al Govern van introduir per la via d'esmenes al text original.

Felicitem la resta de grups per això; el que és llàstima, però, és que aquest alt grau de consens final no es posés de manifest en el decurs de les negociacions prèvies a la presentació d'esmenes, que la Sra. Ministra de Finances va mantenir amb tots i cadascun dels grups del Consell. Potser ens hauríem evitat una polèmica que a la fi s'ha revelat com a poc rellevant.

Però, és clar, els posicionaments polítics assossegats i constructius no sempre són els més rendibles des del punt de vista electoral.

Durant el debat de globalitat d'aquestes Proposicions de llei el Grup Lliberal va manifestar els objectius que pretenia amb les esmenes a introduir; eren els següents:

“El primer: aconseguir una Llei aplicable immediatament que permeti la contribució del sector financer als ingressos de l'Estat.

El segon: facilitar l'aplicació de la Llei al sector financer aconseguint un redactat tècnic que afavoreixi el manteniment de l'alt grau de solvència i prestigi de què gaudeixen les entitats bancàries andorranes a nivell internacional.

El tercer: escometre l'obertura del sector financer de manera responsable i seriosa, assegurant que aquesta es produeixi en el moment en què disposem del desplegament legal imprescindible per assegurar la viabilitat del sector financer i la seva contribució al desenvolupament del país. Un cop disposem d'aquest marc legal s'haurà de procedir a l'obertura real en compliment del mandat constitucional.

El quart: superar la situació actual de bloqueig que es concreta en els recursos presentats per l'ABA contra el Decret de finançament privilegiat de l'habitatge i el Decret d'emissió de deute públic.” Fi de citació.

Constatem que aquests objectius s'han acomplert plenament, d'una manera satisfactòria per al país i amb un resultat molt millor que el que havien obtingut durant les accions dels governs successius d'uns anys ençà tot i els nombrosos contactes, negociacions, converses formals i informals, confidencials o no que s'havien mantingut amb els sectors implicats.

Del debat de globalitat, però, retenim també alguns punts de les intervencions de la resta de Grups Polítics.

En concret, el representant de l'AND aprofitava l'avenç per assegurar la sincera voluntat de diàleg del seu Grup. Es lamentava, també, del clima enrarat d'aleshores i deia que no era el clima idoni per al tractament de temes tan sensibles i importants. Acabava fent referència a la voluntat del seu Grup de no caure en l'exercici de política urnamental (amb u).

Bé, a la vista de les declaracions dels seus membres durant aquestes darreres setmanes i de la seva actitud durant la discussió de la Llei, ens permetem, també, modestament, recomanar als membres d'aquest Grup Parlamentari que consultin més sovint el contingut de les seves intervencions per tal que no es produeixin abismes entre allò que diuen i allò que fan.

D'altra banda, el portaveu de Nova Democràcia feia referència a la llum i deia que era obligació del polític aportar la llum i no el fum als ciutadans.

Defensava aferrissadament la inconstitucionalitat de la transitòria quarta de la Llei de Reserves. A la Comissió, però, van votar afirmativament aquesta transitòria. Només podem que congratular-nos de l'actitud del representant de Nova Democràcia a la Comissió.

Per concloure, m'agradaria citar un altre paràgraf de la nostra intervenció al debat de globalitat -dèiem aleshores:

“Tot això -en referència als quatre objectius esmentats abans- s'aconseguirà si els diferents grups defugen els plantejaments partidistes i les falses polèmiques en una demostració de responsabilitat política.

Perquè, en definitiva, l'èxit que suposarà l'entrada en vigor de la Proposició de llei que avui estem discutint, amb les millores pertinents que s'hi han d'introduir, i la superació de l'actual situació de bloqueig en temes tan sensibles com el de l'accés al primer habitatge, hauria de ser, i en aquest sentit treballarem des del nostre Grup, un èxit conjunt de totes les forces polítiques.” Fi de citació.

I, reiterem les felicitacions de la resta de Grups Polítics. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el nostre Grup és felicita de l'acord al qual es va arribar en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost on finalment, vam fer prevaler més el QUE s'esta

aprovant que no pas el QUI. I el nostre Grup se'n felicita perquè alguna cosa hi vam tenir a veure en el fet que s'assolís l'acord per unanimitat de la Comissió i que avui és objecte de felicitació per part de tothom.

Si IDN no hagués decidit i manifestat, en aquell moment, i a contracorrent, el suport a les esmenes presentades pel Grup dels tretze, dubto molt que en aquest moment estiguéssim parlant d'un acord. Voldria recordar que durant varies setmanes vam ésser objecte de crítiques interessades en i des dels mitjans de comunicació per aquest fet, quan allò més fàcil i demagògic hauria estat de posar-se a cridar contra els bancs. A cridar contra els bancs de cara a l'opinió pública, és clar; altra cosa és el que es deia en reunions privades amb els mateixos banquers.

IDN es felicita de l'acord aconseguit per tres raons: perquè permet la liberalització de forma controlada i progressiva del sector bancari, i això és una fita del nostre programa; perquè permet recaptar 3250 milions a l'any durant el període de transició que, ben segur, ajudaran a equilibrar els comptes de l'Estat, un altre objectiu prioritari del nostre programa. I voldria recordar aquí que aquells que deien que aquest era un acord òptim per a la banca, oblidaven o obliden interessadament que per a la banca el millor dels acords fóra possiblement el no acord, aquell a què no es va arribar l'any 1994 i que va permetre a la banca de no pagar ni un duro durant tot l'any.

Finalment, l'acord permet endegar el crèdit a l'habitatge, una altra prioritat del nostre programa, que si bé no resoldrà totes les situacions de deficiència en matèria d'habitatge i que haurà de ser complementat amb d'altres, sí que ajudarà a la resolució d'aquest important problema que afecta directament la qualitat de vida de tots plegats. Hi ajudarà directament en permetre l'accés a un habitatge propi a un sector important de la població, i hi ajudarà de forma indirecta en alliberar pisos de lloguer que en augmentar l'oferta faran contenir o fins i tot baixar el preu dels lloguers. És curiós, de tota manera, veure atacar ara aquest Decret a aquells que quan exercien plenes responsabilitats polítiques de govern no varen fer res en aquesta direcció.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí?... Sr. Josep Anton Ribes?

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per al.lusió, voldria contestar.

El que no comprenem és com el Grup Lliberal pot dir que els que han canviat de camisa són els membres de l'Agrupament Nacional Democràtic, quan a l'esmena presentada a la transitòria quarta pel Grup Lliberal diu: "El Consell General fixarà... les xifres de capital social mínim a què es refereix l'Article 16 de la Llei d'Ordinació del Sistema Financer, un cop que hagi aprovat les regulacions que han de complementar l'esquema legislatiu bàsic referit a l'àmbit financer, en les matèries i el calendari següents..." diu un cop, no diu una data. Llavors, a quina data podem, doncs, imaginar que podíem arribar?... No és així mateix.

I, a més a més, voldria afegir que si l'Agrupament Nacional Democràtic no hagués tornat a entrar la Llei, avui no l'estaríem votant i, em sembla, doncs, que el llarg discurs del Sr. Sangrà, sí que és una pura justificació d'una distribució de medalles.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà? No?...

Sr. Jaume Bartumeu?

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

També, per al.lusions.

Bé, seguint amb les medalles, nosaltres, ni en volem i, a més a més, les donem totes al Sr. Sangrà, especialment, les que s'ha oblidat de citar i que citarem ara.

Vostè ha parlat d'aquestes famoses negociacions amb la Sra. Ministra de Finances; bé, el primer problema és que hi va haver un moment que no sabíem si negociàvem amb la Sra. Ministra de Finances o negociàvem amb vostè, o qui era el Ministre de Finances.

En tot cas, hi havia un document que se'ns ensenyava però que no se'ns donava -però que ara tenim- on hi havia quatre versions de la transitòria quarta.

Vostè -i per això he demanat únicament la paraula, perquè pel demés podem fer aquí molta polèmica- ha volgut fer creure aquí -i això no podem deixar-ho així- que nosaltres hem votat la Disposició transitòria quarta tal com estava, potser és l'inconvenient del fet que vostè ja es portava la intervenció escrita i no ha tingut temps d'escoltar el que jo havia dit abans, però com vostè ja sap, hagi escoltat o no, nosaltres, no hem votat -ni ningú ha votat- la transitòria quarta tal com estava sinó que hi va haver un acord per modificar-la.

Podríem llegir aquí les diferents versions que vostès o els tècnics de la banca amb vostès havien preparat de la Disposició transitòria quarta, en cap d'elles -el Sr. Josep Anton Ribes n'ha llegit una- quedava clar que això es pogués obrir abans del 1999 o del 2029; a la que ara s'ha votat això queda absolutament clar. Això és la primera.

L'altra: vostè ens parla del tema social i del Decret de l'habitatge -també n'ha parlat el representant d'IDN. Miri, Sr. Sangrà, ja és prou lamentable que la política social de l'actual Govern hagi d'estar sotmesa al bon voler de la banca, quan això no hauria de tenir-hi res a veure i no hauríem de barrejar el Decret de l'habitatge amb el desenvolupament de la Llei d'Ordenament del Sector Financer. Vostès ho estaven fent, ens hem queixat, però a més a més ens ho han reconegut ara aquí, s'havia de constatar també això. Ja parlarem després -hi ha una interpel·lació del nostre Grup, i no voldria fer ara un debat per l'altre- de l'enganyifa que suposa determinat article d'aquest Decret de l'habitatge, si és que no s'ha rectificat, que ens agradaria molt que es rectificués.

Però, en definitiva, només he demanat la paraula, Sr. Síndic -i amb això acabo- per dir que si hem de repartir medalles, repartim-les totes, i si hi havia uns documents que s'havien pactat amb els bancs i que no s'havien repartit als Consellers Generals -jo abans he dit que l'acord a què s'ha arribat, s'hi ha arribat entre Grups Parlamentaris- almenys, nosaltres no hem anat a sotmetre cap paper als bancs.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, proposo doncs l'aprovació del text sortit de la Comissió per assentiment de la Cambra. S'aprova el text per assentiment.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat.

Publicada en el Butlletí del Consell General Núm. 1/1995.

Vista la interrelació en aquest cas del punt 3 i el punt 4 de l'ordre del dia, proposaria de fer el debat conjunt.

El quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de reforma del Codi penal.

Va directament lligat al precedent. Proposició de llei, també, publicada en el Butlletí del Consell General Núm. 1/1995.

D'acord? S'accepta.

Abans de passar la paraula al Ponent de l'una i l'altra, voldria fer menció que en el cas de la Llei del blanqueig hi ha un error que s'hauria de resoldre, és a l'Article 21 d'aquesta Llei (pàg.23 del Butlletí Núm. 13/1995). El redactat actual quan menciona les sancions parla de multes de deu mil a cinquanta mil PTA, de cinquanta mil a dos milions PTA, i de dos milions a cinquanta milions PTA. Es va oblidar, en el redactat, de fer saltar la pesseta i ens trobem amb dos tipus de sancions que tenen la mateixa multa. El nou redactat és, doncs: de deu mil a cinquanta mil PTA, de cinquanta mil una a dos milions PTA, i de dos milions una a cinquanta milions PTA.

Passaré, doncs, la paraula al Ponent de la Proposició de llei marcada al punt 3 de l'ordre del dia, el Sr. Antoni Cerqueda, perquè presenti l'informe adoptat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. Antoni Cerqueda?

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de les reunions celebrades els dies 21, 24 i 28 de març de 1995 l'informe de les esmenes ordenades, d'acord amb els Articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual es desprèn el següent:

En total, són 66 les esmenes presentades pels diferents Grups Parlamentaris, de les quals 30 han estat aprovades per unanimitat, 10 s'han aprovat per majoria, 5 no s'han aprovat, 8 han estat retirades amb la posterior presentació d'esmenes transaccionals aprovades per unanimitat, 4 han estat retirades per la presentació d'esmenes transaccionals aprovades per majoria i 9 han estat retirades abans de la votació.

Vull destacar l'esperit constructiu i de diàleg que ha presidit totes i cadascuna de les reunions de la Comis-

sió Legislativa de Finances i Pressupost i que s'ha manifestat a través de l'aprovació per ampli consens de la major part dels articles de la Proposició de llei.

Així mateix, analitzades les diferents esmenes presentades pels diferents Grups Parlamentaris a aquesta Proposició de llei, la Comissió va acordar per unanimitat recomanar al Govern, en la línia del contingut del paràgraf número 9 de l'Exposició de motius, l'inici dels procediments escaients per a l'adhesió d'Andorra al "Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicotròpiques" adoptat a Viena el 20 de desembre de 1988 i al "Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, al segrest a la confiscació dels productes del crim" adoptat pel Consell d'Europa a Estrasburg el 8 de novembre de 1990.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, en el cas del punt número 4 de l'ordre del dia referent a la Proposició de llei de reforma del Codi penal, a dins del redactat -també publicat en el Butlletí del Consell General Núm. 13/1995, hi manca la Disposició final que estava a dins del text inicial- que no va tenir cap esmena i que queda redactada exactament igual.

Passo la paraula al Sr. Pere Moles, Ponent nomenat per la Comissió per a la presentació de l'informe de la Comissió, en referència ara al punt número 4.

Sr. Pere Moles?

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior a la Proposició de llei de reforma del Codi penal és el següent:

La Comissió Legislativa d'Interior es va reunir el dia 15 de març de 1995 per procedir al nomenament de la ponència tal com disposa l'Article 97 del Reglament del Consell General, acordant-se que, vist que les esmenes presentades pel Grup Lliberal, per la Coalició Nacional Andorrana i per l'Agrupament Canillo-Massana eren les mateixes, se'ls podia donar un tractament únic.

En el decurs de les reunions celebrades els dies 10 i 12 d'abril, es va examinar l'informe de les esmenes ordenades, d'acord amb els Articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual es desprèn el següent:

Primer: hi ha hagut dues esmenes aprovades per unanimitat; es tracta de les esmenes núm. 5 i 6.

Segon: hi ha hagut 3 esmenes aprovades per majoria; són les esmenes núm. 2, 3 i 4.

Tercer: hi ha hagut una esmena que ha estat retirada per la presentació d'una esmena transaccional que ha estat aprovada per unanimitat, es tracta de l'esmena núm. 1 referent a l'Exposició de motius.

El text que resulta de l'aplicació d'aquests acords és el que sotmetem avui a l'aprovació del Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passarem al debat conjunt de les dues Lleis.

El Govern vol intervenir? No?...

Passo la paraula, doncs, als diferents Grups Parlamentaris.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Josep Anton Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria fer palès que l'Agrupament Nacional Democràtic continua pensant -tal com ja ho va manifestar en el seu moment a la Comissió- que per l'interès de l'Estat el blanqueig de diner i el secret bancari haurien d'haver estat objecte de dues lleis separades, el que, segurament, hauria permès que cada una d'elles fos més específica i detallada, a fi que la imatge de serietat i solidesa del nostre sistema financer en sortís reforçada. És tot.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com ja dèiem en la nostra intervenció del passat dia 16 de febrer, durant la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat, el blanqueig de diner ja està castigat pel nostre Codi penal, aprovat el dia 12 de juliol de 1990 pel Consell General.

Amb l'aprovació d'aquest text es pretén que els serveis financers del Principat d'Andorra no puguin ser utilit-

zats per les organitzacions criminals que intenten blanquejar el fruit de les seves operacions i activitats delictives.

En aquella mateixa intervenció vam avançar que utilitzant la via de les esmenes intentaríem introduir en la mateixa Llei alguns articles sobre la protecció del secret bancari, i així ho vam fer.

El text que avui aprovarem és fruit d'una negociació en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, en què tots els Grups Parlamentaris han fet el possible per millorar el contingut de la Proposició de llei presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

A més d'ampliar el seu abast a la protecció del secret bancari, s'ha fet una millor distinció de les jurisdiccions afectades, precisant les competències de la Comissió Superior de Finances i reestructurant el règim disciplinari. És tot.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

En el decurs dels darrers anys, la pràctica totalitat dels països de l'Europa Occidental han reforçat la lluita contra el narcotràfic i altres activitats delictives procedents del crim organitzat. Aquesta lluita s'ha traduït, en molts països, en una legislació per evitar el blanqueig de diner procedent d'aquestes activitats criminals. Legislació que ha d'impedir als diferents sectors financers tota col·laboració directa o indirecta amb els fons que provenen del narcotràfic i del crim organitzat.

Aquesta voluntat de lluita no podia deixar insensible al nostre país que, amb la Proposició de llei que avui aprovarem, es suma a la resta de països amb la ferma voluntat que Andorra no pugui ser utilitzada, encara que fos mínimament, en el blanqueig de diner.

Amb aquesta voluntat clara i decidida, Andorra ha de preservar la principal peculiaritat que assegura i garanteix la llibertat, confiança i credibilitat del nostre sistema financer: el secret bancari. Es tracta de donar rang de llei a una pràctica habitual del nostre sistema financer, que alhora està protegida pel Codi penal.

Coalició Nacional Andorrana creu que el text que avui examinem dona resposta a les dues preocupacions fonamentals abans esmentades, la protecció del secret

bancari i la prevenció del blanqueig de diner, o altres béns, procedents d'activitats delictives. Entenem que el canvi de títol de la Proposició de llei, acceptat per majoria en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, és una clara mostra de la intenció del legislador.

És també important la distinció que dins aquesta Proposició de llei es fa de totes les jurisdiccions afectades alhora que es precisa quines són les competències administratives, de verificació i de control de la Comissió Superior de Finances, deixant les funcions d'investigació, instrucció i judici sota l'exclusiva competència de les autoritats judicials.

Coalició Nacional Andorrana donarà suport a aquesta Proposició de llei, amb el convenciment que la imatge del sector financer andorrà en sortirà àmpliament reforçada.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa a la Llei del Blanqueig, nosaltres ens congratulem també que s'hagi arribat al text finalment adoptat. Un text que porta anys de treball, en aquesta mateixa Cambra, en diferents legislatures -si no m'equivoco, en tres legislatures. Un treball que va començar l'any 1991 amb una comissió que presidia un actual Conseller General que és el Sr. Josep Anton Ribes, que després va presidir un altre actual Conseller General que és el Sr. Enric Pujal, que es va continuar en la legislatura de l'any 1992 i que s'ha acabat ara.

Aquest era un text molt necessari i que respon -jo diria- a tres necessitats:

Primer: calia un text legal, perquè, contràriament al que des de l'organització professional de la banca es deia, i que es repetia aquí i fora d'aquí, que teníem un codi deontològic -que és cert que el tenim i que és molt positiu que la banca se l'hagués donat- amb relació a la manipulació del diner i, per tant, a la prevenció del blanqueig, això era una bona cosa, però aquest era un text deontològic d'una corporació professional privada, això no era cap garantia, ni pública dins d'Andorra ni internacional en relació amb les instàncies internacionals; per tant, era indispensable, contràriament al que veus interessades fora d'aquesta Cambra prete-

nien, que el Consell General assumís la seva responsabilitat de legislar això.

Segon: confirmar una implicació seriosa de la tasca de cooperació internacional de lluita contra aquest blanqueig entre l'Estat andorrà i els diferents Estats de la Comunitat Internacional -i aquí és on el treball en comissió haurà estat, pensem nosaltres, molt positiu.

Des de Nova Democràcia vam participar amb una majoria de Consellers Generals, amb l'Agrupament Nacional Democràtic i amb Iniciativa Nacional Andorrana a rebutjar les esmenes que presentaven els altres tres grups que donen suport al Govern, amb la introducció d'un article que era l'Article 10 i eliminant de la Proposició de llei de l'Agrupament Nacional Democràtic els Articles 23 i 24. Si no hi hagués hagut una majoria per refusar aquesta esmena i mantenir el text original, crec que la segona de les necessitats que el nostre Grup Parlamentari considera indispensable, que és una bona implicació en la lluita internacional i en la col·laboració internacional en aquesta matèria, hauria estat incompleta i la credibilitat de l'autoritat financera pública en les instàncies internacionals hauria quedat malmesa.

Tercer: preservar la sobirania d'Andorra, tot participant en aquesta implicació internacional, preservar la nostra sobirania i el secret bancari. Això també s'ha assolit amb aquest text i, per tant, ens sembla que finalment, comptat i debatut, tot i que hi ha algunes incoherències en el text perquè ara el resultat del treball en comissió fa que hi hagi part de les esmenes del Grup dels tretze introduïdes en un text que portava un plantejament de base diferent, però de totes maneres, crec que això ha creat un text que pot funcionar. A més a més -i amb això acabo- introdueix -i volem agrair al conjunt de Grups Parlamentaris que això hagi estat així- un paràgraf que em penso que és el número nou a l'Exposició de motius, que era objecte d'una esmena d'addició que havia fet el nostre Grup, en referència a la necessitat que s'ha convertit en una recomanació -del conjunt de Grups Parlamentaris, que també crec que és important de destacar- al Govern que enceti els estudis previs que ens portin a l'adhesió d'Andorra als convenis internacionals que estan regulant aquesta matèria avui en dia que són com sabeu: el Conveni de Viena, del 20 de desembre de 1988 a les Nacions Unides, i el Conveni relatiu al blanqueig adoptat pel Consell d'Europa a Estrasburg a l'octubre de 1990. Estem convençuts que el Govern seguirà aquesta recomanació del conjunt de la Cambra, i amb això podrem aconseguir les tres necessitats a què he fet referència. És a dir, participar des de la legislació a assumir les nostres responsabilitats, fer-ho amb una bona implicació internacional, però fer-ho sempre preservant la sobirania d'Andorra

amb les reserves que calgui i mantenint el secret bancari en les operacions que es realitzin a Andorra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Els Consellers no adscrits? Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa a la Llei del Blanqueig de Diner, estalviarem a la Cambra repetir els arguments que s'han donat de forma reiterada pels diferents companys, només dir que els compartim plenament.

I, passo la paraula al meu company pel que fa al Codi penal.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com es diu en l'Exposició de motius, tot i que un Codi penal pressuposa una voluntat d'estabilitat, la necessària adaptació a un entorn en evolució permanent fa que s'hi hagin d'introduir modificacions a mesura que ho exigeixin les noves circumstàncies.

Aquest és el cas en què ens trobem: una nova Llei ens aboca a una modificació conseqüent del Codi.

Entenem que el resultat del treball en Comissió ha estat satisfactori i recolzem el text que es proposa.

Tanmateix, volem referir-nos, i el fem nostre, a l'apartat de l'Exposició de motius on es diu que aquestes modificacions s'han d'entendre sense perjudici d'una reforma global del text per adaptar-lo a la nova situació institucional. Nosaltres som partidaris de la promulgació d'un nou Codi penal, d'acord amb el que manifestàvem en el nostre programa. És una tasca complexa, però hi aportarem el treball que sigui necessari per assolir-lo.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes... Sí, perdó, Sr. Antoni Cerqueda, teniu la paraula pel que fa referència al Codi penal.

Sr. Antoni Cerqueda?... Sr. Simó Duró, per Coalició Nacional Andorrana.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana dóna el seu vot favorable a una Proposició que, dins la tònica gairebé habitual, ara ens ha estat brindada gràcies a l'elaboració de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

La Comissió Legislativa d'Interior aquí ha codificat funcions d'investigació, d'instrucció i de judici.

Un minúscul granet més, doncs, per a la construcció de l'Estat andorrà fruit de la Constitució.

Això, doncs, aviat quedarà enllestit, però tots -penso-hauríem de confessar públicament que hem estat fins a aquest dia uns passius i mal adaptadors del Codi penal amb el text escrit expressió de la voluntat popular andorrana. Hem de reconèixer, tots plegats, que no hem treballat prou i sobretot, prou bé. He dit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra intervenció? No?

Vistes les intervencions, proposo l'aprovació per assentiment de les dues Proposicions de llei tal com han sortit de la Comissió, amb les modificacions tècniques anteriorment exposades.

Doncs, queden aprovades les dues Proposicions de llei.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de guarderies infantils.

Publicada en el Butlletí del Consell General Núm. 4/1994.

Abans de passar la paraula al Ponent, també hi ha en aquest cas una omissió a l'Article 10; hi manquen les paraules: "...tal com s'expressa en els articles següents, sense perjudici de..." és una línia que ha saltat. És un article que no va tenir cap esmena en el seu dia, doncs, suposo que va ser un error de transcripció. Aquest article queda redactat tal com estava redactat inicialment en la primera publicació. L'error apareix en el redactat de l'article en l'informe de la Comissió, publicat en el Butlletí Núm. 14/1995. El redactat correcte figura en el Butlletí Núm. 4/1994.

Queda redactat; els ho lleigeixo:

"Les infraccions al que disposa aquesta Llei i els reglaments que la desenvolupen seran sancionades pel Govern amb multa, revocació de l'autorització i/o inhabilitació temporal o definitiva per a l'exercici d'aquesta activitat tal com s'expressa en els articles següents, sense perjudici de les sancions que puguin ser imposades per contravenir altres legislacions."

Hi ha oposició per part del Ponent o de la Comissió? No?

Doncs, passo la paraula al Sr. Vicenç Alay, Ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials, que presentarà l'informe adoptat per la Comissió.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de llei de guarderies infantils que avui es sotmet a examen i aprovació va ser entrada a tràmit pel Grup Parlamentari Nova Democràcia el 9 de setembre passat.

La seva presa en consideració fou discutida en la Sessió de Consell del dia 18 d'octubre, havent estat acceptada per assentiment de la Cambra.

No és d'estranyar, doncs, que el debat en comissió hagi estat presidit per una voluntat unànime de diàleg, la qual cosa queda reflectida en l'Informe, que passo a resumir.

La Comissió d'Afers Socials s'ha reunit en les sessions dels dies 7, 21 i 28 d'abril en el decurs de les quals s'han debatut un total de 40 esmenes presentades, desglossades de la següent manera: 8 han estat formulades per l'Agrupament Nacional Democràtic, 16 pel Grup Mixt, 10 per Coalició Nacional Andorrana i 6 per l'Agrupament Canillo-Massana.

El resultat del debat de la Comissió ha estat el següent:

17 esmenes han estat retirades sense presentació de cap esmena transaccional; 10 esmenes han estat aprovades com a esmenes transaccionals; 8 esmenes han estat aprovades per unanimitat; 1 esmena ha estat aprovada per majoria; i 4 esmenes no han estat aprovades.

Com apuntava abans, el treball s'ha produït en un clima de consens atès que hi havia una àmplia coincidència entre tots els grups quant als objectius a assolir per la Llei. Això queda a bastament demostrat pel fet que un nombre important d'esmenes ha estat aprovat per unanimitat, directament o per transacció. Unicament 4 esmenes no han estat aprovades.

El resultat és, doncs, un articulat que aglutina el treball i suport de tots els grups i que creiem que constitueix un marc legal que regula convenientment la infraestructura i funcionament de les guarderies infantils; a més, i és important remarcar-ho, en virtut de la Disposició final segona s'estableix que les guarderies ja existents disposen d'uns terminis d'adaptació de forma que, sense comprometre els objectius de la Llei, es faci possible la seva continuïtat.

Aquest articulat és el que es sotmet avui a la aprovació d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?...

Passo la paraula al Grup que va presentar la Proposició. Per Nova Democràcia: Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de llei de guarderies infantils, presentada per Nova Democràcia, s'ha vist millorada en el debat de les esmenes presentades pels diferents Grups Parlamentaris a la Comissió Legislativa d'Afers Socials.

La protecció dels infants menors de sis anys, per mitjà d'aquesta Llei, recull sens dubte una sensibilitat sobre una problemàtica que no es podia ajornar per més temps i el Consell General ja es va manifestar en aquest sentit el dia de la seva presa en consideració.

Així, doncs, recollint des de Nova Democràcia el treball fet per altres companys amb responsabilitat de Govern, i com a relleu i continuïtat d'una voluntat política de servei, varem treballar actualitzant i recolzant un text que la Comissió Legislativa d'Afers Socials, repeteixo, ha millorat amb el debat de les esmenes presentades.

Vull remarcar, també, que és la primera Proposició de llei que la Comissió Legislativa d'Afers Socials porta al Ple de la Cambra, malgrat el treball intens d'aquesta Comissió. Primer es va retirar la Proposició de llei d'actualització de les sancions laborals, després el Projecte de llei de caça, i no cal parlar de la Proposició de llei de la quota de residències passives per la seva inconstitucionalitat, amb la reserva d'esmena ja presentada per Iniciativa Democràtica Nacional i Nova Democràcia.

La Proposició de llei de guarderies infantils, que tot seguit passarem a votar, obliga a fer una reflexió de la qual voldríem deixar constància.

La guarderia infantil rep infants d'edat inferior als sis anys, fins i tot nadons. Això fa que a partir d'ara aquesta Llei sigui un incentiu i una garantia per al desenvolupament i funcionament d'aquests centres. Un incentiu per promoure una activitat necessària amb el recolzament d'unes directrius definides en la Llei i la garantia del seu respecte i compliment, d'una prestació per promoure al màxim la utilització dels recursos humans disponibles al país tot afavorint l'accés de la dona al món del treball.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per Coalició Nacional Andorrana? No?...

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic dóna el seu vot positiu a la Proposició de llei de guarderies infantils, amb un text que, finalment, permet regular una activitat particularment sensible ja que concerneix els infants de curta edat, amb l'objectiu d'assegurar-ne una cura correcta, una estructura d'acolliment adequada i un seguiment professional de qualitat. A més de ser -i ho anotem aquí amb especial èmfasi- una activitat que ve a omplir una funció social important, que és la de facilitar la igualtat de condicions entre l'home i la dona a l'hora d'accedir al mercat de treball, per això l'Agrupament Nacional Democràtic vota, doncs, favorablement a l'aprovació de la Proposició de llei de guarderies infantils.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits? Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quant a la valoració que podem fer des del nostre Grup, no cal dir que és positiva i que subscrivim el text que avui es sotmet a aprovació. Com ja s'ha dit, aquesta Llei ha seguit un llarg trajecte. Si no abans, ja en els anys 90 i 91 s'hi havia estat treballant amb la conside-

ració de tema urgent, si més no per al Govern d'aleshores. Lamentablement hem hagut d'esperar gairebé cinc anys per disposar d'aquesta normativa.

En un altre ordre de coses, voldria fer esment a les 4 esmenes que, en l'informe com a Ponent, he comentat que s'havien sotmès a votació i no havien estat aprovades. Aquestes esmenes, del Grup Mixt, és a dir d'IDN quan encara érem Grup Parlamentari, van ser desestimades per un contundent resultat de 26 vots en contra per 1, el nostre, a favor. Bé que podríem haver fet reserva d'esmena no ho hem considerat oportú per tal com el resultat era evident. Tanmateix, vull recordar que les esmenes es referien que no es fes diferència, pel que fa a tràmits d'autorització, entre les guarderies privades i les públiques, en contra del redactat original, que s'ha mantingut. Sense posar en dubte les capacitats i competències dels Comuns, se'ns fa difícil d'entendre que s'admeti uns preceptius informes del Govern i que no es vulgui admetre que aquests informes vinguin sancionats per una autorització del mateix Govern. En fi, dic això no tant per entrar en polèmica com per deixar constància de la nostra posició i del contingut de les úniques esmenes que no es van aprovar.

Tanmateix, repeteixo, donem un suport total a l'aprovació de la Proposició.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vist que no hi ha reserves d'esmenes, ni vots particulars i vistes les intervencions, proposo, doncs, l'aprovació del text per assentiment de la Cambra.

Resta aprovat el text de la Proposició de llei.

Proposo de suspendre la sessió durant un quart d'hora.

(Són les 17h45)

Es reprèn la sessió a les 18h.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt sis de l'ordre del dia:

6- Acceptació, si escau, de la petició de la retirada de la Proposició de llei sobre la quota d'autoritzacions de residència sense treball per a l'any 1994.

Aquesta petició va ser entrada el dia 11 de març de 1994.

Passo la paraula al Grup Lliberal o si volen faig llegir la carta de demanda de retirada...

Sra. Secretària de Sindicatura, si us plau.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Carta de data 19 d'abril de 1995, adreçada al Sr. Síndic General:

"D'acord amb les converses mantingudes en el si de la Comissió Legislativa d'Afers Socials, tinc l'honor de comunicar-li que el Grup Parlamentari Grup Lliberal ha acordat retirar de tràmit la Proposició de llei sobre la quota d'autoritzacions de residència sense treball per a l'any 1994, presentada el mes de març de 1994.

En conseqüència li prego que, d'acord amb l'article 108.2 del Reglament del Consell General, vulgui sotmetre aquesta retirada a la consideració del Ple".

Firma el President del Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Govern vol prendre la paraula? No?...

Doncs, passo la paraula als Grups Parlamentaris.

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres ratifiquem el contingut de la carta i esperarem les explicacions que ens puguin donar els diferents Grups Parlamentaris.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres votarem favorablement la retirada de la Llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres acceptem la Proposta de retirada que ens acaba d'anunciar el Grup Lliberal.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Avui se'ns demana que ens pronunciem sobre la petició de retirar del tràmit parlamentari la Proposició de llei sobre la quota d'autoritzacions de residència sense treball per a l'any 1994, és a dir, la carta que acabem de llegir i que com es diu fou presa en consideració per la majoria d'aquesta Cambra amb la sola excepció dels vots de Nova Democràcia en la Sessió Ordinària del dia 19 de maig de 1994, és a dir, fa un any.

Ara, un any després, la Comissió Legislativa encarregada d'examinar les esmenes i treballar sobre el text, ha hagut de demanar al Grup Lliberal que vulgui retirar la Llei per una manifesta inconstitucionalitat del text resultant, i davant la impossibilitat d'adequar-lo a la Constitució per problemes merament tècnics derivats de la forma en què fou entrada a tràmit aquesta Llei.

No és ara i aquí el moment de debatre per què el Consell General ha de retractar-se del vot emès ara fa un any. Ja és prou trist per si mateix el fet de que ho haguem de fer. I el debat polític sobre residències passives es farà quan se sotmeti a votació el Projecte de llei entrat a tràmit pel Govern el proppassat 24 d'abril de 1995, que ve a suplir el text que avui se'ns demana retirar de tràmit. Només -i dit de passada- si s'haguessin tingut en compte les esmenes presentades per Nova Democràcia amb tota probabilitat avui no ens veuríem en tan absurda per no dir ridícula situació.

Avui i aquí, Nova Democràcia volem recordar que fa un any vam abstenir-nos a l'hora d'emetre el nostre vot perquè estimàvem més adient que el Govern preparés i fes arribar un Projecte de llei que recollís la regulació i el control tant de les residències passives com pel que fa a la seva contribució i ho fèiem perquè entenem que ha de significar una font d'ingressos per a l'erari públic aquest tipus de residències.

No es podia admetre en aquell moment ni tampoc ho pot ser ara, de cap manera, que una matèria tan important, que ha de ser objecte de debat i reflexió, hagi estat presentada a tràmit pel Grup Lliberal en forma de Proposició de llei amb un sol article fruit de la precipitació. Senyors del Grup Lliberal, s'ha de ser més con-

seqüent amb la responsabilitat política que assumim des d'aquesta Cambra. No es poden fer lleis precipitades per cobrir l'expedient o per quedar bé amb articulats legals que contenen un article únic - i aquí la medalla de què parlava abans el portaveu del Grup Lliberal amb les lleis bancàries, se la pot penjar el Grup Lliberal.

Després passa el que passa. Ens han fet perdre mig any perquè el treball en comissió ja era acabat el desembre del 1994 i ara, al maig del 1995, s'inicia un nou procediment legislatiu amb un text nou, tot i que admetem que s'ha aprofitat la tasca portada a terme per la Comissió -és a dir, per tots els Grups Parlamentaris- i en conseqüència, el nou text ja ha estat debatut i es tramita pel procediment d'urgència. Confiem que el proper mes de juny la Llei podrà ser ja vigent.

Però les coses no es fan d'aquesta manera -encara que potser aquest és el concepte de seny de què parlava el Sr. Sangrà fa una estona en aquesta mateixa sala- i procurem tots plegats no haver de retirar més propostions o projectes de llei davant d'aquesta Cambra per problemes d'inconstitucionalitat insalvables per la manera en què s'ha presentat la Llei: en el cas d'avui, amb un article únic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Si, gràcies Sr. Síndic.

Bé, des de l'Agrupament Nacional Democràtic, ens havíem proposat avui un exercici difícil que consistia a intentar extreure alguna lliçó respecte a la desafortunada iniciativa parlamentària que ens ocupa avui, amb el mateix nombre de paraules que contenia la dita Proposició. No ens ha estat possible, però serem breus igualment.

No ens estacarem en el punt pintoresc de la seva esgarriada forma, sinó que lamentem profundament que aquesta forma no fos res més que l'expressió d'un problema de fons. Des de les files del Grup Lliberal es va presentar un projecte mancat de reflexió política, que va obligar a la Comissió a un debat que intentava suplir aquesta mancança.

L'experiència -com ja s'ha dit anteriorment- ens demostra que la responsabilitat política no permet recolzar aquests tipus d'iniciatives per més que l'objectiu sigui

-i aquest ho era- lloable i globalment positiu. Per això, i a causa de l'entrada a tràmit del Projecte de llei de residències passives des del Govern, votarem favorablement la retirada de la Proposició de llei de residències passives.

Esperem que la medalla que es pretenien penjar amb aquesta Proposició sigui de xocolata, perquè, avui, potser se l'hauran de menjar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres compartim més o menys el que s'ha dit des de Nova Democràcia i des de l'Agrupament Nacional Democràtic, i estem igualment a favor que es retiri aquesta Llei.

També volem aprofitar la intervenció per dir que la retirada d'aquesta Llei es produeix a causa de la declaració d'inconstitucionalitat que es va donar, precisament, mitjançant la reserva d'esmena que va efectuar el nostre Grup. Des d'aquí aprofitem per deplorar, una vegada més, que en el seu moment, en el si de la Comissió, fóssim incapaços de resoldre aquest problema. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el que celebros és que la majoria del Consell General s'avingui a la retirada d'aquesta Proposició de llei.

Aquesta Proposició de llei va ser presentada, com tots sabeu, pel Grup Lliberal. El Consell General va acceptar aquesta Proposició en la seva totalitat; seguidament, la Comissió corresponent en va fer un informe i Sindicatura va fer la seva publicació -és a dir, tot això és el tràmit normal- i tot gràcies al que en el seu dia va dir el Grup Parlamentari Iniciativa Democràtica Nacional, però que no va ser recollit per la Comissió. Els membres aquí representats -de la Comissió- van fer el següent plantejament, dient: aquesta Proposició de llei pot tenir indicis d'inconstitucionalitat en l'Article 8 on és

marca l'import màxim de contribució i, per tant, va ser en aquell moment que, amb sentit de responsabilitat, la Comissió va dir: el que no podem fer és demorar més -perquè la responsabilitat era compartida- aquest examen de la Proposició.

La solució amb esperit constructiu el va definir la mateixa Comissió. Com ens en podem sortir? Doncs, d'una part el Grup que la va presentar que la retiri i, simultàniament, que el Govern pugui aportar -ja que el Reglament no ho permet- l'esmena per la qual es podia fer constitucional l'Article 8. Així s'ha fet, i així sembla que es votarà, jo personalment me'n felicito.

I, si parlem de medalles, a veure les doneu, les agafo.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra paraula? No...

A la vista del que s'ha dit, proposo, doncs, l'acceptació de la retirada per assentiment.

Queda retirada la Proposició de llei.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al punt set de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, de la moció presentada pels Consellers Generals, Srs. Vicenç Mateu Zamora, Vicenç Alay Ferrer i Francesc Xavier Mora Baron.

Publicada en el Butlletí del Consell General Núm. 12/1995.

Passo la paraula al Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta moció ha estat presentada per mi, amb el suport del meu company Vicenç Mateu i del Sr. Francesc Xavier Mora Baron. Jo faré una intervenció que no exclou de cap manera la possibilitat que el Sr. Xavier Mora, com a signant d'aquesta moció, aprofiti el seu temps.

En la passada sessió de Consell, IDN va formular al Govern diverses preguntes relacionades amb el tema de la immigració.

En la seva contesta, el Sr. Marc Forné ens assabentà que el Govern seguia concedint autoritzacions de sojorn i treball al marge de cap Llei de Quota -recordem que la darrera Llei aprovada pel Consell era vigent fins a la fi del primer semestre de 1994.

Segons les seves manifestacions, aquestes autoritzacions s'emparaven en dos acords del Govern anterior, de data 27 de juliol i 16 de novembre del 1994, els quals prorrogaven les disposicions de la Llei de Quota de 1993, autoritzant la substitució de les baixes definitives del país que s'anessin enregistrent.

D'acord amb el que disposa el vigent Decret de bases sobre la immigració de 26 de juny de 1980 i les disposicions complementàries de 25 d'abril de 1994, "les quotes semestrals o anuals seran fixades pel Consell General a proposta del Consell Executiu" (Art.1 de les disposicions complementàries).

Sembla, doncs, que els acords de l'anterior Govern han de considerar-se com a nuls, pel fet de no haver estat sancionats pel Consell General, com és preceptiu.

Atès que ens trobem, doncs, en una situació que cal considerar com a il·legal, presentem aquesta moció a fi que el Govern doni solució a aquest tema per la via legalment establerta de sotmetre a la consideració del Consell General una proposta de quota o, en el seu defecte, un text alternatiu que permeti regularitzar la concessió d'autoritzacions.

Quant a les condicions i els terminis que s'estableixen en la moció, considerem que són raonables, atenent que la moció és en poder del Govern des del 7 d'abril passat, temps que considerem suficient perquè s'hagi pogut elaborar la proposta que es demana.

En la mateixa moció es deia textualment -al final de la moció: "Volem fer constar que aquestes mesures no són, de cap manera, en perjudici de la necessària regulació del tema per la via d'aprovar, en el més breu termini, una Llei d'Immigració que ordeni l'àmbit en tots els seus aspectes".

A ningú se li escapa la necessitat d'aquesta Llei, la qual, amb el nou marc constitucional, és competència plena d'aquesta Cambra. La seva manca constitueix un buit legislatiu important que condiciona certament la vida socioeconòmica del nostre país en un ventall d'aspectes que es faria prolix enumerar.

S'ha de dir, en honor a la veritat, que d'alguna manera ja s'hi ha començat a treballar, en la mesura que el Projecte de llei de residències passives que s'ha de debatre en comissió properament, constitueix, de fet, un capítol d'aquest marc més general que ha de ser la Llei d'Immigració.

Per finalitzar, volem dir que el sentit d'aquesta moció és, doncs, doble: per una part, pretén regularitzar la situació actual quant a les quotes i, per altra, pretén endegar un debat sobre la política immigratòria que ens condueixi a la redacció, amb la menor demora, d'una Llei d'Immigració. És tot.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Govern, vol prendre la paraula?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Li agraeixo, Sr. Síndic, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó... Sr. Xavier Mora ho vol fer com a firmant? Si?...

Sr. Xavier Mora, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei de la Quota d'Immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994 va ésser aprovada pel Consell General en la sessió del 4 de novembre de 1993.

A l'Exposició de motius es justifica el procés de canvi institucional que afecta tots els àmbits de la vida pública, i cito literalment: "...i entre ells el de la immigració ja que l'aprovació de la Constitució ha comportat que el Consell General i el Govern assumeixin totes les competències en matèria d'immigració respectivament legislatives i executives".

Els criteris per lliurar les autoritzacions de sojorn i de treball han d'estar sotmesos a l'aprovació del Consell General i des del segon semestre de l'any 94 fins a la data, l'actuació del Govern ha estat al marge de la legalitat concedint aquest tipus d'autoritzacions sense ordre ni concert i amb criteris establerts únicament i exclusiva per part del Govern. I això, ho féu primer el Govern Ribas i, actualment, el seu. El Govern d'Andorra no pot actuar, no pot continuar actuant al marge del principi de legalitat definit en l'Article 3 punt 2 de la Constitució.

Volem que el nostre país assumeixi una política de progrés i amb plena consciència de la nostra realitat econòmico-social. Per tant, cal desenvolupar amb tota urgència una Llei d'Immigració que reculli una voluntat integradora de l'emigrant, des de la regulació de les

diferents formes d'aprenentatge, però que reculli les necessitats de les empreses. I fer un seguiment de la formació professional escollida per part de l'Administració fins a la creació d'una borsa de treball amb la col·laboració de l'Oficina d'Immigració, de la Cambra de Comerç, les associacions professionals, sense oblidar la regulació de les empreses estrangeres per tal d'evitar la realització de treballs que puguin ser duts a terme per empreses del país.

Aquestes mesures, sense oblidar-ne moltes altres que també podríem citar, serien la conseqüència immediata d'una optimització dels recursos humans del nostre país i minimitzarien les necessitats d'immigració, tot afavorint la integració dels residents degudament autoritzats. Alhora, es potenciaria l'activitat econòmica interior, per a la població del país, amb el desenvolupament d'uns criteris de racionalitat.

Ens cal legislar, doncs, en el sentit d'establir paràmetres necessaris per al control i el desenvolupament d'una política d'immigració activa i realista que reculli les necessitats dels diferents sectors d'activitat. No podem continuar amb una política d'autoritzacions que es concedeixen al marge de la voluntat Consell General en detriment d'andorrans i residents amb el consegüent deteriorament de la integració que veu com residents amb molts anys d'estada al país han de tornar a marxar en favor de nous arribats, en molts casos, únicament per afavorir una demanda de mà d'obra no qualificada a preus inferiors.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Referent a aquesta moció que ja vam comentar en el moment en què IDN va fer la pregunta al Govern, he de dir que, naturalment, sobre el principi comparteixo els arguments de l'Exposició de motius, i el Govern els comparteix, però el que passa és que entre els principis sobre aquest tema i la pràctica hi ha un cert abisme, que tant el Govern anterior com l'actual ha hagut d'anar omplint per sortir al pas dels requeriments de la societat. El que em pregunto és que si s'hagués posat aquesta moció i hagués prosperat el suggeriment de la moció i el Govern hagués hagut de suspendre les noves autoritzacions de sojorn i treball, fins i tot abans de l'hivern, què hauria passat amb les estacions d'esquí etc. Això és una mica el que podria passar també ara

si s'hagués de suspendre qualsevol autorització -ni tan sols utilitzant la quota de baixes de país que segueix existint i que segueix havent-hi en qualsevol de les modalitats.

A partir d'aquí, naturalment, el Govern ha començat a treballar -tal com ha intuït el Sr. Vicenç Alay- des del moment en què es va plantejar això, però fins i tot abans. He de dir que el Secretari d'Estat d'Interior va començar en funcions el dia 8 de febrer d'enguany i tinc el Projecte de llei de quota ja practicament enllestit -gràcies al seu treball. Aquest Projecte de llei serà presentat -em fa l'efecte- el dimecres que ve, una vegada l'haguem acabat de perfilar i de comentar-lo amb els Grups Parlamentaris, perquè crec que val la pena també que hi hagi una elaboració prèvia d'aquesta Llei de quota, que és una Llei important també malgrat que no és la Llei d'Immigració que necessita molt més debat.

Resumint, és una Llei tècnica i que té l'ambició de pal·liar aquesta situació de possible alegalitat. El que s'ha de fer és clarificar els conceptes -clarament- de les diferents categories d'autoritzacions de sojorn i residència, naturalment. Això no s'ha fet mai gaire, però no és pas ara que és la primera vegada que no s'ha fet, és ara quan hem arribat a una situació que volem resoldre i resoldrem.

El que també està clar, i en això coincideixo amb el que ha dit el Sr. Mora, és que, més enllà d'aquest text, el Govern i el Parlament, sobretot, han de clarificar què volen fer quant a iniciar un debat de fons sobre la immigració, sobre la Llei d'Immigració, en què s'hauran d'implicar els sectors interessats avui dia. Avui, que hi ha una Cambra de Comerç per exemple -i dins del marc estricte del respecte a la sobirania parlamentària amb uns breus terminis- fer els eixos fonamentals de la futura política immigratòria, en general, del país, que contempli els aspectes que ha dit el Sr. Mora i molts d'altres. És preocupant -com ja vaig dir a l'altra intervenció- el que passa, per exemple, a Andorra, que marxa gent que fa anys que hi és. Es tracta de gent més qualificada que els que vénen, de vegades, per la simple raó que són menys pagats els que venen i algunes empreses prefereixen aquesta renovació de personal a la baixa.

Tot això són coses que s'han de treballar, que s'han d'estudiar en el marc d'una concertació. Crec que és un tema d'Estat prou important perquè s'hi defineix quin model de país volem i així definir la futura política immigratòria.

El Projecte de llei està pràcticament redactat; s'estan acabant d'estudiar els últims detalls i passarà pel Govern el dimecres vinent per presentar-lo, després, a

tràmit parlamentari -preveia una presentació per comentar-lo amb els Grups Parlamentaris. El que vull deixar clar és que hi ha una possible alegalitat que ve des de l'any 1993, des de la Constitució -i com he dit abans la Secretaria d'Estat funciona des del dia 8 de febrer i els asseguro que ha fet un treball que quan serà portat davant de vostès, Senyories, segur que tindrà el seu beneplàcit. Per tant, jo he de recomanar, he de demanar, que la moció -malgrat compartir els seus principis- no sigui acceptada pel que fa a congelar immediatament les autoritzacions, perquè el problema el tindrem desplaçat immediatament. El problema que tenen ara al Servei d'Immigració es multiplicarà per les demandes apressades de totes les societats i totes les empreses d'Andorra que vulguin tenir alguna persona més en el treball durant en aquest temps que tardarem a fer la Llei.

Evidentment que la Llei de Quota la presentarem pel tràmit d'urgència i es podrà tramitar tan aviat com el Parlament la pugui admetre a tràmit i estudiar. Si poguéssim, naturalment, consensuar-la prèviament, seria més ràpid i seria més fàcil que arribés a la comissió corresponent molt més païda i molt més discutida i, possiblement, estalviariem temps de feina a dita Comissió i, així, podria passar al Ple del Consell la primera vegada admesa a tràmit i després a negociació. És tot el que he de dir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Enric Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa referència a la moció presentada pels Consellers Generals Vicenç Alay Ferrer, Vicenç Mateu Zamora i Francesc Xavier Mora Barón, i escoltada la defensa efectuada pel Sr. Cap de Govern, l'Agrupament Canillo-Massana no pot compartir una decisió negativa encaminada a paralitzar l'autorització de permisos de treball, i que no aporta cap solució al país. Si el Consell General adoptés aquesta decisió, entenem que perjudicaria als diferents sectors econòmics d'Andorra. Nosaltres no volem contribuir a fer cada dia més difícil l'activitat comercial i industrial del país, en unes circumstàncies poc aïroses com són les actuals.

No entenem que aquesta moció sigui presentada transcorreguts 17 mesos de legislatura, i de cara a la temporada d'estiu, que és de màxima activitat per a alguns

dels més importants sectors econòmics i, encara, ho entenem menys, si tenim en compte que els signataris de la moció fins fa pocs mesos formaven part de la majoria que donava suport a l'anterior Govern.

Aquesta pràctica s'ha vingut realitzant per part dels diferents governs des de fa uns quants anys. No entenem per què aquest procediment -dit sigui de passada, ja que no aporta problemes i dóna solucions- ha de ser suspès de cop i volta, a més, quan ens consta -i ens ho acaben de confirmar- que el Govern està treballant en la preparació del Projecte de llei de quotes, que serà presentat en aquesta Cambra en pocs dies.

L'Agrupament Canillo-Massana creu que aquest és un fals debat i com a màxim un pedaç mal col·locat. El veritable debat polític que ha de tenir lloc en aquesta Cambra, entenem que ha de ser el d'una Llei d'Immigració que d'una vegada per totes estableixi clarament les bases que regularan l'entrada i les condicions de treball dels immigrants a Andorra. El nostre desig és que aquest debat es pugui produir al més aviat possible, i ens permetem demanar al Govern que vulgui treballar en aquest sentit, a fi de presentar un Projecte de llei en un termini raonable. En conseqüència, el nostre vot a la moció serà negatiu.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

Bé, escoltada la informació que ens ha donat el Sr. Cap de Govern i escoltada també la intervenció del company de l'Agrupament Canillo-Massana, des de la Coalició Nacional Andorrana volem dir que compartim els criteris exposats.

Sabem que el debat de fons no és el que avui se'ns presenta a través d'aquesta moció. Sabem que el debat de fons és la Llei d'Immigració, i instem, també nosaltres, el Govern perquè ens presenti aquest Projecte de llei al més aviat possible. Sabem, també, que no es pot regular d'esquena a la realitat econòmica del país. En aquests moments, nosaltres entenem que un vot positiu a aquesta moció de censura podria significar una paralització per a molts sectors d'activitat econòmica del país; creiem que això no ens ho podem permetre i, per tant, la Coalició Nacional Andorrana votarà en contra de la moció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Sr. Síndic, per Nova Democràcia assumir la problemàtica de la immigració comporta, sens dubte, a tot Europa, una greu preocupació en defensa de la ciutadania de cada país.

En el cas del nostre país, dels andorrans i dels residents actuals, no podem continuar tenint les portes obertes a tota mena d'immigrants, és un luxe que el país no es pot permetre i que ens comença a passar factura dia a dia en detriment de les nostres institucions, augmentant el nombre de ciutadans sense feina en molts casos.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Nova Democràcia, ens consideràrem satisfets si avui es fixés una data, un compromís per part del Govern de presentar un Projecte de llei d'immigració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, després de la Constitució la situació ha canviat, i la veritat és que encara ens trobem dins d'aquesta alegalitat des de 1980 quan es va crear el Decret de bases sobre immigració que va ser completat amb diferents normes i procediments el 1984. I, efectivament, si ara podem votar al més aviat possible la Llei de Quota d'Immigració, aleshores, tots aquests elements han de desaparèixer, raó per la qual nosaltres el que hem de demanar -com el mateix Cap de Govern ens ha dit- és que hi hagi un consens en un tema tan important i això -aquest consens- ha d'obrir les portes a una Llei d'Immigració -al carrer s'està parlant també del Codi de la nacionalitat. Jo penso que si nosaltres poguéssim donar peu que això es portés endavant -ja que no és pot paralitzar una economia, i per altra part, hi ha un neguit de mantenir aquesta identitat andorrana- aleshores, crec que farem un bon servei al país, doncs, que el Cap de Govern amb el seu Govern -si dimecres que ve ho posa al Govern que ens ho faci arribar rapidament- i crec que amb un sentit de respon-

sabilitat el Consell General prendrà les mesures que millor s'avinguin a la realitat del país.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic no està d'acord a paralitzar la concessió d'autoritzacions d'una manera dràstica i precipitada, ja que el manteniment d'aquesta fórmula que s'aplica no implica un augment de població immigrada; en tot cas, en comporta sols un manteniment.

D'altra banda, el Govern, havent manifestat la seva voluntat de presentar un projecte de llei al respecte en breus dies, i que pensa consensuar, considerem que es pot mantenir la fórmula vigent durant el termini de tramitació parlamentària del referit Projecte. Per això, l'Agrupament Nacional Democràtic no votarà favorablement aquesta moció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits? Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo tot i que pugui semblar una mica estrany estic força satisfet d'aquesta ronda d'intervencions, tot i que apunta a una nova derrota d'una moció de les que presentem nosaltres.

Dic que estic satisfet perquè dels dos punts que presentàvem a debat, el que era realment important per a nosaltres era el segon punt i, bé, el Sr. Cap de Govern ens ha dit que tenen la Llei a punt d'entrar.

Un altre punt important era que la Llei d'Immigració es prengués, definitivament, com una cosa seriosa i a fer immediatament, i sembla que també hi ha un consens general.

Ara, he dit que no em molesta tant perdre, però també m'agradaria guanyar, i vull fer una proposició al Sr. Síndic a veure si admet que aquesta moció -amb l'acord del Sr. Xavier Mora, com l'altre signant- es pugui votar

eliminant la primera part que entenc -en el Reglament del Consell General no queda massa clar- que per via d'esmenes es podria arribar a acceptar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No, és que no n'hi ha cap d'esmena...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

L'Article 138 del Reglament del Consell General parla que les propostes d'acord admeten esmenes, però que en aquest cas seria una autoesmena, que jo agrairia que el Sr. Síndic pogués acceptar, per així poder passar a votació el segon punt...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, l'Article 138 del Reglament del Consell General ordena el debat però no les esmenes.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

No, jo retiro la primera part de la moció, si es pot fer, clar, el punt 1.

El M.I. Sr. Síndic General:

No, en el cas aquest no hi ha...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

És a dir, la fórmula que vostè consideri que és ortodoxa.

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó... l'Article que regula, en aquest cas, les mocions és el 132 i únicament remet al 138 per al debat i la votació, però no per a les esmenes, no hi caben esmenes en aquest cas. Caben esmenes en les propostes d'acord que és el que regula l'Article 138.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

És a dir, que no hi cap la possibilitat que retiri...

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha la possibilitat en cas que hi hagués l'acord dels dos grups que l'han presentada.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Globalment?

Jo li demanaria de poder parlar amb el Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Donem suport a les vostres paraules de retirar el punt 1 i de sotmetre el punt 2 a votació amb la següent condició: que si en un termini de 15 dies no es presenta la quota, és portarà a terme un debat al Consell General sobre immigració.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi cap la possibilitat d'esmenes, ara...

Suspenem la sessió durant dos minuts a demanda dels dos grups que han presentat la moció.

(Són les 18h35)

Es reprèn la sessió a les 18h40 minuts.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, de la conversa que hem tingut ara en aquest intermedi hem decidit sotmetre a votació la moció.

En tot cas, després quan s'hagi votat, farem les oportunes explicacions, tant el Sr. Xavier Mora com nosaltres.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, passarem a la votació del text. Sí, és acceptació de la moció. No, és desestimació de la moció.

Votació:

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI
M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO
M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO
M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI
M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI
M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO
M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 21 NO. 7 SI.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es desestima la moció.

Explicacions de vot, doncs: Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo repetiré el que deia abans que, tot i el resultat, ens sentim satisfets perquè almenys el segon punt ha estat recollit, i a més hi ha hagut un compromís formal del Sr. Cap de Govern per tenir damunt de la taula aquest Projecte de llei de què es parla, en un termini menor inclús del que es preveia en la moció.

Quant al primer punt que hem dit que podíem retirar-lo també es pot explicar. Nosaltres entenem que el primer punt retirar-lo ara no hauria estat cap problema, però que en el seu moment el fet que aparegués en la moció, segurament, ha facilitat que el segon punt es pogués acceptar tal com s'ha acceptat.

Per altra banda, pel que fa al debat general d'immigració també és un tema que ens interessa recalcar ja que sembla que hi ha hagut unanimitat a l'entendre aquest problema com un problema urgent, i que -bé- convidem a tothom a prendre les mesures perquè es pugui efectuar aviat, tot i que entenem que segurament els motius que pot haver-hi al darrera o la visió que pot tenir cadascú del que és una Llei d'Immigració serà necessàriament diferent.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Xavier Mora?

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, compartim les paraules del Sr. Vicenç Alay i, al mateix temps, des de Nova Democràcia també voldríem afegir que lamentem el poc interès per part del Govern de fixar una data de compromís per portar a terme aquest Projecte de llei, i igualment lamentem que no es desenvolupi per part del Grup Lliberal el mateix interès que va demostrar al presentar una Proposició de llei de residències passives, i que no sigui compartit per presentar també una Proposició o un Projecte de llei per les Residències de Sojorn i Treball. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. Mora ha dit que lamenta la manca de voluntat del Govern, és a dir, la intenció per posar una data, per fixar una data sobre la Llei d'Immigració.

He de dir que avui hem parlat aquí d'una Llei de Quotes de Treball i són les úniques de què la moció parlava.

Sobre la Llei d'Immigració hem podem parlar tant com vostè en vulgui, i no es tracta ara de posar en un calendari una data que ens pugui obligar a fer les coses ràpidament com va passar, per exemple, amb la Llei d'Ordenament del Sistema Financer que va obligar el Parlament a fer un treball desmesurat i ràpid, i molt ben fet per cert, però d'una manera que no voldríem que passés en un tema com el d'immigració.

Durant la legislatura anterior, es va discutir un Projecte de llei d'immigració i no es va arribar a res perquè no es va poder fer aquella Llei. Crec que tenim el mateix dret, l'actual Govern, de plantejar les coses sense urgències històriques -quan aquestes urgències no s'han respectat mai- perquè realment és una urgència històrica que s'arribi a una solució sobre aquest tema i sapiguem el que volem per al país. Ara bé, posar una data límit... si volen podem discutir-ho en un altre moment, amb una altra moció, o bé fora d'aquesta Cambra, però no era el dia avui per fer-ho; però no puc consentir que es digui que el Govern no ha posat interès a posar una data. No era aquesta la qüestió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Xavier Mora?

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta voluntat de consensuar també la tenim nosaltres, però quan aquesta voluntat solament es reflecteix en una indefinició, difícilment compartim que hi hagi realment aquesta voluntat d'engegar el Projecte de llei d'immigració.

Estem a la meitat del primer període de sessions de 1995 i jo crec que si poguéssim posar el compromís que durant el segon període de sessions d'aquest any es pogués dur a terme aquesta Llei, Nova Democràcia es donaria per satisfeta si realment existís aquesta voluntat d'endegar aquest Projecte de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al darrer punt de l'ordre del dia:

8- Preguntes al Govern.

La primera és l'entrada per Nova Democràcia. Passo la paraula al Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Si vol la pot llegir la Sra. Secretària de Sindicatura, o bé vostè directament.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Jo mateix.

"El Govern ha presentat un esborrany de Decret sobre els crèdits de finançament privilegiats per facilitar l'accés a la propietat d'un primer i únic habitatge que porta la data de 19 d'abril de 1995, al qual ha tingut accés informalment el Grup Parlamentari Nova Democràcia.

Examinat l'apartat 2 de l'Article 6, d'aquest esborrany que reproduïm tot seguit i, llegeixo textualment:

"El tipus d'interès serà del 6% anual, lliure de comissions, pagables per períodes vençuts. Aquest tipus podrà revisar-se pel Govern, després de transcorreguts els tres primers anys de vigència, en funció de l'evolució del mercat financer i amb el benentès que tindrà sempre caràcter de privilegiat respecte a les condicions prevalents en el mercat."

Per això hem de formular la següent pregunta al Govern:

1.- No creu el Govern que semblant disposició deixa els beneficiaris del préstec, a partir del quart any, al bell mig de la inseguretat jurídica i financera atès que, com és prou conegut, el tipus d'interès que les entitats bancàries andorranes defineixen com a privilegiat es beneficia únicament d'un diferencial que oscil·la entre el 0,50% i el 0,75 % del preu del mercat?

2.- No seria més adient, i en tot cas conforme a l'esperit que semblava animar aquest Decret, fixar una indexació que, preservant ambdues parts contractants, mantingui un diferencial real entre el tipus d'interès establert inicialment -el 6%- i el que es practiqui a nivell del mercat en iniciar-se el préstec amb els que es practiquin en el moment de la revisió, a comptar del quart any?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. Síndic.

Breument, ja que passaré la paraula després, a la Sra. Ministra de Finances, per aquesta pregunta, però primer volia fer un aclariment i una demanda.

Pel que fa al tràmit d'urgència per a les preguntes, si no vaig equivocat, tant per a aquesta pregunta, com per a les altres que ens han estat lliurades avui en aquesta sessió, i que no ens han estat enviades abans -malgrat que Nova Democràcia la va presentar el dia 3 de maig: tractant-se de preguntes amb caràcter d'urgència, i segons el Reglament del Consell General -i la interpretació del Reglament del Consell General, potser la que Vostra Senyoria diu- la publicitat quedarà assegurada per la seva distribució. Aleshores, si hi ha una data de 24 hores prèvia, no crec que sigui perquè els Consellers Generals tinguin la proposició sinó perquè el destinatari de la pregunta la pugui tenir com a mínim unes 24 hores abans. En fi, aquesta seria la interpretació correcta. En el cas present, d'aquesta pregunta, és llàstima que no l'haguem rebut abans, perquè la intenció de Nova Democràcia és constructiva, és a dir, podríem haver aportat una millora en un Decret que el dia 3 de maig no s'havia acabat, i que serà publicat avui o màxim demà al matí, perquè està al BOPA.

Realment, la Sra. Susagna Arasanx explicarà el criteri que tenim sobre aquesta pregunta que hem estudiat ara ràpidament. Però jo li demanaria, Sr. Síndic, que quan arribin les preguntes, encara que siguin amb tràmit d'urgència, el dia abans del Consell General ens siguin enviades al Govern, tanmateix, perquè així el Govern podrà aportar més informació que és el que ens demanen els Consellers Generals. Igualment, també demanaria als Grups Parlamentaris que les preguntes urgents, evidentment que en són totes a criteri del que les posa i no del Govern, però que també, és preferible, que si es pot es puguin posar amb més temps quan no es tracta d'un tema d'absoluta urgència d'aquell dia. Només per una raó -no em fa res de contestar el que pugui- però seria bo que poguéssim tenir el temps necessari per donar el màxim d'informació i fos més positiva la resposta i el debat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

En aquest cas, es va presentar la pregunta de Nova Democràcia l'endemà d'una sessió de Sindicatura i, acte seguit, es va convocar la pròxima reunió de Sindicatura per poder-la examinar.

També hi ha un altre procediment per poder entrar preguntes que és el procediment normal, en què qual-sevol Conseller General pot entrar preguntes en qual-sevol moment, i aquestes, aleshores, seguiran una

tramitació de publicació normal i, en aquest cas, no hi ha la possibilitat d'aquest endarreriment.

En el cas de les preguntes d'urgència, que són limitades, és a dir, cada Grup pot únicament entrar tantes preguntes d'urgència com Consellers Generals té, en aquest cas, hi ha l'obligació per part de Sindicatura i del Síndic General d'incloure-les en l'ordre del dia, inclús fora de l'ordre del dia acceptat per la Junta de Presidents.

En el cas que ens ocupa, es va convocar la Sindicatura acte seguit, i s'ha fet el que diu el Reglament del Consell General, és a dir, la distribució al Consell, si bé em consta que les preguntes van circular entre els diferents Grups.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Aquesta no, en fi...

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a la Sra. Ministra de Finances.

La M.I. Sra. Susagna Arasanx:

Gràcies, Sr. Síndic.

Un cop llegida la pregunta, vista i entesa la inquietud existent, i considerant que aporta una millora en la interpretació de l'article a què fa esment la pregunta, el Govern recull el que el Grup Parlamentari de Nova Democràcia suggereix i, per tant, procedirà a presentar properament una modificació del Decret que avui ha estat publicat al BOPA, en aquest sentit.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca?

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, inicialment o primerament, només dir al Cap de Govern que en el cas de la nostra pregunta crec que sí que estava justificada la urgència, és evident, i vostè ens ho acaba de constatar, ja que estava a punt de ser publicat el Decret, la urgència venia donada per si encara estàvem a temps d'introduir aquesta millora.

I dos comentaris molt breus, en clau d'agraïment:

El primer, el fet de que el Govern hagi recollit el nostre suggeriment, que estem segurs que aportarà una millora al Decret donant més seguretat als subscriptors d'aquest crèdit a l'habitatge; a més a més, aquest agraïment es pot fer extensible al fet que el Govern en el seu moment també va acceptar i compartir les modificacions que se li van demanar, en una reunió el 5 de gener de 1995, a la pròpia Sra. Ministra de Finances, en el sentit d'incrementar la quantitat finançada dels crèdits habitatge i rebaixar els preus dels pisos que podien accedir a aquest finançament.

En segon lloc, un agraïment centrat en aquest cas en la Sra. Ministra de Finances, per la naturalitat i serenor amb què ha acceptat la millora que se li ha suggerit des de Nova Democràcia, sense haver d'obrir la caixa dels trons per justificar-la -com hem hagut de viure fa una hora aproximadament aquí mateix.

Gràcies.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sr. Síndic, si pogués fer una petita precisió...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per remarcar que aquest suggeriment que la Sra. Ministra de Finances i el Govern ha fet seu es refereix a un text d'un Decret que precisament era exactament igual al text anterior, és a dir, el text que està reconegut del Decret presentat l'any passat i que, en aquell moment, com que visiblement no va haver-hi possibilitat de consens, doncs, va sortir tal com era i va donar motiu a aquest Decret que tenia el mateix -diguem- vici de forma que ara mirarem de corregir. Aquesta correcció no representarà en cap cas un perjudici en el moment actual, sinó que podria ser com diu molt bé Nova Democràcia més endavant que hi hagués aquest dubte entre el diferencial que hi haurà d'haver, fins i tot pensant que els crèdits poden baixar, el tipus de crèdit pot baixar en el món occidental, com està fent sobretot avui. Res més.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Altres Consellers Generals? No?...

Passo la paraula al Sr. Jordi Torres, Conseller General de l'Agrupament Nacional Democràtic, per la segona pregunta.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Sr. Cap de Govern, el dia 3 d'octubre de 1994, quan Andorra es va adherir al Consell d'Europa és va comprometre en el termini d'un any a la ratificació de la Convenció europea dels drets de l'home, així com els protocols addicionals. Han passat ja set mesos des d'aquesta data i no s'ha entrat encara avui a tràmit parlamentari dita Convenció per a la seva ratificació, tal com preveu l'Article 116 del Reglament del Consell General, pel que fa referència a tractats internacionals. Fins a la tardor no es compleix el terme d'un any, però vist que el temps necessari per a la tramitació parlamentària és relativament llarg, i afegint que durant els mesos de juliol i agost no és període de sessions, considerem que es fa necessària la seva presentació al si del Consell General. A part que per motius desconeguts per nosaltres, i aquí la nostra pregunta, el Govern no tingués la intenció de presentar aquesta Convenció a l'aprovació del Ple, cosa que, evidentment, també demanàriem que expliqués.

Sàpiga, no obstant, Sr. Cap de Govern, que pel que fa referència als compromisos adquirits pels Estats membres del Consell d'Europa, la directiu número 488 diu que complir els compromisos és condició d'una participació plena i sincera de les delegacions parlamentàries dels nous Estats als treballs de l'Assemblea. A més que el fet d'haver ratificat la Convenció europea dels drets de l'home ens permetrà també tenir un jutge al Tribunal d'Estrasburg, cosa que avui no podem pretendre sense aquest requisit previ, i aquí la nostra pregunta:

Té a punt el Govern la proposta de ratificació de la Convenció europea dels drets de l'home?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

No, no la tenim a punt encara per la senzilla raó que estem treballant sobre les propostes d'altres petits Estats d'integració i d'adhesió pel que pugui representar la seva experiència en aquests temes. De totes mane-

res, vull remarcar que -tal com vostè ha dit molt bé- el compromís és el de ratificar la Convenció en el termini d'un any -normalment en el termini d'un any. Aleshores, si no es pot ratificar degut al tràmit legislatiu i a les vacances d'estiu que hi ha dins del Parlament -com és lògic- en el termini exacte d'un any no crec que el Consell d'Europa vulgui ficar-hi més impediments.

Estic d'acord que complir és una obligació, però també vull recordar el compliment de moltes convencions per part d'Andorra; allà on s'ha entrat sempre s'han complert i, per exemple, s'han complert religiosament els pagaments que representen cadascuna de les organitzacions internacionals a les quals estem adherits -quan tots sabem molt bé que, per exemple, a les Nacions Unides hi ha una quantitat d'Estats morosos, i no dels més petits; en canvi, Andorra està al corrent de pagament cosa que també és important.

Ara bé, jo manifesto, naturalment, que estem treballant sobre la presentació al Parlament d'aquesta proposta de ratificació de la Convenció, i així es farà també, perquè -com ha dit vostè molt bé- tenim intenció de poder nomenar el jutge aviat i així un jutge andorrà podrà ser a Estrasburg amb els seus companys i podrà representar el nostre país en una instància internacional.

També voldria dir una altra cosa, malgrat que la Convenció dels drets de l'home no serà ratificada fins que passi pel Parlament, la Constitució Andorrana incorpora tota la Declaració dels drets de l'home; de manera que des d'aquest punt de vista estem més endavant que alguns països, dels quals, fins i tot, n'hi ha alguns que surten ara del Consell d'Europa per motius obvis. És a dir, que nosaltres hi som molt a gust a dins del Consell d'Europa, i no crec que ningú dels nostres Estats veïns ens pugui criticar el fet que tardem una mica més a adherir-nos a aquesta Convenció, tenint en compte el que han tardat la majoria d'ells, dels nous Estats -vull dir.

No obstant això, evidentment, no la tenim a punt la proposta, però la tindrem aviat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Altres Consellers?

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, avui ja sabem que per motius del seu càrrec, el Sr. Ministre d'Exteriors no és aquí; per tant, part del que diré em sap greu d'haver-ho de dir no estant el Ministre aquí, però, el Sr. Ministre d'Exteriors, en una reunió amb la Comissió, ens va dir una cosa diferent de la que vós acabeu de dir, Sr. Cap de Govern. Ens va dir que la Convenció s'estava traduint al català -requisit indispensable per portar-la aquí- així com també que hi havia un informe jurídic demanat; en canvi, no ens va dir que s'estigués estudiant la situació dels altres petits Estats. Aleshores, em permeto dir als companys -els membres de la Comissió Legislativa d'Exteriors ho saben- que això, en el moment en què es discutia l'adhesió d'Andorra al Consell d'Europa, per tant, l'any passat, les experiències de San Marino i de Liechtenstein a la Comissió ja es van discutir, això l'actual Ministre ho sap.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?...

Passem a la tercera pregunta, presentada pel Sr. Vicenç Alay.

Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

"En una entrevista publicada en un diari del Principat el diumenge 9 d'abril d'enguany, el Sr. Director del Servei de Policia declarava, referint-se als interrogatoris policials, que la "pressió psicològica no és il·legal, perquè s'actua per a l'interès general."

No ens consta que aquesta manifestació hagi estat mai desmentida públicament per l'interessat ni desautoritzada de forma oficial pel Govern.

Poc després, el 27 d'abril, els dos diaris del Principat recollien les declaracions de diverses persones que havien estat jutjades pel Tribunal de Corts, denunciant unes presumptes vexacions i altres formes de pressió il·lícita en el decurs dels interrogatoris a què havien estat sotmesos per la Policia.

No tenim elements, evidentment, per estar segurs d'aquestes denúncies no formals, però sí que en tenim per estar profundament preocupats per la passivitat del Govern davant d'uns indicis que, si es confirmen, constituïrien infraccions greus i flagrants a la Constitució andorrana i a la Declaració universal dels drets humans.

Atès que no podem compartir de cap manera l'esmentada declaració del Sr. Director del Servei de Policia, la qual, a més, ens sorprèn en una persona habitualment ponderada en les seves manifestacions, i essent com és competència del Govern garantir que les actuacions d'aquest Servei es produeixin en el més escrupolós respecte a la dignitat de la persona, preguntem:

Primer: comparteix el Govern l'afirmació del Sr. Director del Servei de Policia?

Segon: si no és així, per què el Govern no s'ha manifestat públicament al respecte?

Tercer: ha obert o pensa obrir el Govern una enquesta per tal d'esclarir els fets a què es refereixen els diaris del 27 d'abril d'enguany?

Quart: en particular, què pensa el Govern del dret a l'assistència lletrada des del moment de la detenció?

Res més. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, el Govern no pot estar d'acord amb una eventual legitimació de quelcom que es pot dir coacció psicològica sobre un detingut.

Ara bé, primer ens hauríem de posar d'acord sobre què és la coacció psicològica sobre un detingut, perquè és evident que el fet sol de ser detingut ja representa una coacció psicològica sobre algú. D'això crec que no hi ha cap dubte -i, fins i tot, ho sabem els advocats que hem exercit, i els que encara ho són- que el fet de presentar-se davant el Batlle també és una coacció psicològica, evidentment, sobretot quan s'ha fet alguna infracció de la Llei. També, el fet de presentar-se davant del tribunal és una altra coacció psicològica, jo ho entenc així i em sembla que es pot dir així.

Més enllà d'aquesta afirmació i d'aquesta ambigüitat a què pot donar lloc la paraula coacció psicològica, vull dir pressió psicològica, que no és coacció, és molt diferent -a l'article quedava molt clar que era pressió. Llavors, crec que no es pot treure massa del context tota la frase i val la pena llegir-la. El Sr. Aleix diu en una pregunta anterior:

"... que el Cos de Policia aplica aquest article al peu de la lletra, o sigui el Servei de Policia, com diu la Constitució, actuarà amb naturalitat política i imparcialitat sense discriminació per raó de raça, religió o opinió..."

Per tant, confirma, naturalment, aplicar els principis de la Constitució -com és la seva obligació.

A continuació afegeix:

"... per això més endavant un advocat dificultarà la feina durant la interrogació. S'ha de tenir en compte que una interrogació és una tècnica policíaca..."

El periodista pregunta: tècnica?

I, el Sr. Aleix diu:

"... sí, perquè un detingut mai no explicarà les coses al primer moment, s'ha de dialogar, discutir, fer-li entendre que ho ha d'explicar a la Policia, aquesta feina davant de l'advocat és molt més difícil..."

El periodista continua seguint el seu objectiu -lògicament- i diu o pregunta o més aviat afirma:

"... però això és pressió psicològica...", punt sense interrogació, punt.

El Sr. Aleix, reiterant el que ha declarat abans, diu:

"... pressió psicològica no, diàleg, discussió, en tot cas, la pressió psicològica no és il·legal perquè s'actua per interès general..."

Ara bé, torno al que és la definició de pressió psicològica. Ens hauríem d'entendre per saber què és el que entenem per això. Evidentment, hi ha molts models de manera d'actuar de la Policia: hi ha les actuacions -diguem- europees, que són les que són més semblants a la nostra Constitució i que no són iguals -i això també incideix en l'última pregunta, la quarta- i actuacions a l'estil americà, en les quals -tots ho hem vist a les pel·lícules, però és que és veritat, més que pel·lícules són autèntiques retransmissions en directe, fins i tot, quasi d'assassinats- resulta que, evidentment, la Policia té una manera d'actuar en què li és molt difícil arribar a tenir proves per condemnar una persona ja que quasi s'ha vist el que feia per la televisió. D'una cosa de sistemes anteriors a aquest sistema ultramodern que s'aplica a llocs com als Estats Units hi ha tot un marge de possibilitats. Llavors, definir quina és la pressió psicològica -no coacció, sinó pressió psicològica- i dir que és il·legal o no és il·legal és difícil aquí.

A partir d'aquí, s'ha de dir que quan el periodista, evidentment, diu:

"... l'interès general no es pot utilitzar a qualsevol mitjà..."

I, contesta el Sr. Aleix:

"... no, però parlar i discutir continua sent una tècnica policíaca..."

És a dir, dir-li a un detingut que li val més confessar la veritat, i que si confessa la veritat hi sortirà guanyant

tampoc és una pressió psicològica entenc jo perquè sinó malament rai; dir-li també a un detingut per exemple -com sabem els advocats que es fa- que el seu company de detenció, que està a l'habitació del costat, acaba de deixar-lo amb evidència i acaba de confessar -encara que això no fos veritat- si això la Policia no ho pot fer no sé que podrà fer la Policia, em sembla que ho fan totes les policies del món.

Llavors, resumint, nosaltres, el Govern som contraris que hi hagi coacció psicològica i pel que fa a una pressió psicològica ens hauríem d'entendre -com he dit- per veure què és aquesta pressió psicològica, perquè la Policia pugui fer el seu treball. Perquè, fins i tot, en els llocs on l'advocat intervé des del primer moment en la detenció, la pressió psicològica existeix igual; aquella persona està detinguda en un lloc inhòspit -com és una comissaria de Policia- envoltat de policies que li pregunten, i l'advocat fa de convidat de pedra, no fa res més, està allà només per observar i per constatar que no s'incompleixen les declaracions dels drets de l'home i de la pròpia Constitució de l'Estat corresponent, així com les lleis processals del país. És l'únic que fan els advocats -a Espanya, per exemple, on és l'exemple més freqüent que es dona, els advocats assisteixen immediatament a les detencions.

A partir d'aquí, la segona pregunta: per què el Govern no s'ha manifestat públicament? Jo crec que el Govern no ha vist en el conjunt de l'article cap manifestació clarament atemptatòria als principis als quals s'adhereix, naturalment, ja que emanen de la Constitució. Ara bé, no hem manifestat res públicament al respecte en alguns casos perquè en aquests temes de vegades més val no remenar massa el tema a l'opinió pública, i segons de quina manera es publiquen les notícies tampoc. Aleshores, el Govern aprofita aquesta intervenció -i amb això contestem la quarta pregunta- per dir el següent: per uns pretesos maltractaments per a dos detinguts -que tot i no tenir-ne constància més enllà d'aquests articles en aquell moment, ni per una denúncia feta pels interessats, cosa molt important, ni tampoc per part dels advocats dels interessats- en tot cas, per si fossin reals, el Secretari d'Estat es va preocupar, per aquest tema, com és natural perquè és la seva obligació. Aleshores, es va convocar el Sr. Aleix l'endemà mateix i se li va demanar explicacions afirmant que aquestes declaracions fetes fora del seu context podien donar lloc a interpretacions tendencioses o a interpretacions no tendencioses però que podien fer entendre d'altres coses.

Pel que fa als maltractaments -i amb això contesto la pregunta corresponent- se li va dir al Sr. Aleix que investigués els fets. Es va convocar -prèvia reunió amb el President del Tribunal de Corts, també perquè esti-

gués informat del tema- a la Fiscal General i aquesta havia de fer una carta al Director de Policia perquè la Policia fes la seva investigació.

He de dir, també, aquí que la Policia andorrana, sobretot, després de la Constitució -o almenys el coneixement que en tenim els polítics és de després de la Constitució, naturalment, quan hi va haver la transferència de la seva competència a Govern- és dels cossos de l'Administració andorrana que més sovint, sense que sigui una cosa freqüent, ha obert expedients als seus membres. Són expedients que no transcendeixen -naturalment- a la premsa però que es fan sempre a instància del Director, quan aquest té una queixa d'un detingut que es pot comprovar que té la seva raó de ser i, en tot cas, l'expedient es fa. I aquests expedients han portat sovint a suspensions de salari i a suspensions de treball de bastant temps, cosa que no es gaire conegut a d'altres instàncies de l'Administració andorrana.

El que està clar, és que, evidentment, com a advocat, quan fem d'advocats tots tenim la intenció que s'apliqui al màxim els drets de l'home, i també ha de ser la funció de la Policia i del Secretari d'Estat de l'Interior, però nosaltres creiem que en aquest cas s'ha obrat correctament. I en el cas d'aquests maltractaments, he de dir que sabem les persones que són, sabem perfectament quines són. Una d'aquestes persones va organitzar a dins de la Batllia un autèntic escàndol monumental, pel seu estat psiquiàtric, i va ser internat a can Pigem a Lleida, immediatament, amb uns informes tècnics i psicològics que denoten un estat nerviós que no ve de dos dies ni molt menys, i que no ve per la detenció sinó que era ja una persona coneguda dels sistemes policials i judicials andorrans, jutjat multireincident, evidentment, resident a Andorra des de fa molts anys, però multireincident, una persona que no ha fet ell una denúncia de maltractaments, i el seu advocat tampoc. Com tampoc l'altra persona a la qual es refereix la premsa.

Per tant, evidentment, una notícia de premsa pot donar lloc a una pregunta? Ben segur que sí, però també ha de donar lloc a dir que no podem tampoc pensar que qualsevol notícia de premsa, vingui d'on vingui, pot donar credibilitat a unes afirmacions sobre la Policia i, contra això, jo voldria dir-ho clarament.

Quant a l'última pregunta, en què es demana quina opinió té el Govern sobre l'assistència lletrada des del moment de la detenció, he de dir que la meua opinió és una, però la del Govern no està formada, perquè aquesta pregunta em va arribar ahir al vespre quan estàvem acabant la reunió de Ministres, i no en vam parlar. No hem parlat sobre quina és l'opinió del Govern sobre aquest tema i n'hem de parlar degudament.

Jo la meua la tinc clara; la meua com a advocat però no ve al cas; sóc advocat, però aquí sóc Cap de Govern. El que passa és que també s'ha de dir que l'assistència lletrada d'un advocat aquest any ha canviat molt des del mes gener, perquè, a demanda dels mateixos advocats, i de moment gratuïtament, els advocats assisteixen als detinguts ja des de la presentació davant del Batlle i, per tant, tenen un torn de guàrdia diari en el qual cada advocat d'Andorra passa, doncs, tot el dia a la Batllia i disponible. També si fos més tard -un dissabte al vespre o un diumenge- és a dir, fins i tot, els dies de festa, naturalment. I amb aquesta compareixença de l'advocat s'assegura que la possible coacció moral que pogués haver rebut algú o, almenys, la pressió moral que hagi rebut del Policia, davant del Batlle pot desaparèixer, perquè ja es troba que hi ha una persona exterior al sistema policial i judicial -i això està endegat des del mes de gener.

També s'ha de dir que la Constitució és oberta en aquest tema -com en tants d'altres. La nostra Constitució té la virtut que no és un calaix en quasi res i, per tant, ens obliga a interpretacions. A l'Article 10.2 diu que es garanteix a tothom el dret a la defensa i l'assistència tècnica d'un lletrat; no diu res més que això; no diu en quin moment s'ha de posar aquesta assistència tècnica. Aquest és un debat que no correspon al Govern, l'opinió que tingui el Govern sobre aquest tema és bastant indiferent, és un debat del Parlament. El Parlament haurà de dir en el seu moment si desenvolupa aquest Article 10 i en quin sentit, si creu que el sistema que es fa a Espanya és bo, si creu que a França -en què l'assistència lletrada no comença fins a les vint hores- és més bo o si creu que encara és millor un altre sistema com és el dels Estats Units, que en fi és a la lectura dels drets.

Per altra part, també vull dir que estem treballant en una cosa que també és immediata i que es portarà a terme immediatament -i que el Secretari d'Estat d'Interior des de que ha entrat, des del dia 8 de febrer, ha començat a fer-ho- i aquesta la tenim preparada, perquè també s'ha de consensuar i no és fàcil; es tracta de la Declaració dels drets del detingut. La declaració que li ha de fer la Policia dels seus drets, i aquesta és una cosa que immediatament estarà en pràctica perquè aquesta és fonamental, és a dir, que a una persona quan sigui arrestada se li llegeixin els drets i se li llegeixin d'una manera al més amplia possible i al més clara i determinant.

També he de dir que la Policia -ho sé perquè ho hem investigat així- garanteix la interpretació a les persones que no entenen la nostra llengua -i amb grans dificultats quan hi ha detinguts polonesos i de nacionalitats amb idiomes més difícils de traduir- però això es fa i

se segueix fent sempre. Que tampoc hi ha el que podia passar, tenint en compte les circumstàncies, l'estat físic de la mateixa seu de la Policia, que no és el més bo, fins i tot, he de dir tenint en compte això, que l'assistència lletrada avui dia seria bastant problemàtica en aquell lloc i això no vol que no s'hagi de fer si no és decideix així. Serà una decisió del Consell General i, evidentment, la Policia i el Govern l'acatarà, com és natural.

A partir d'aquí, l'opinió del Govern sobre aquest tema, Sr. Alay, li comunicaré en el moment que l'haguem captat, perquè també és interessant que el Parlament sàpiga quina és l'opinió del Govern sobre aquesta qüestió.

Espero haver contestat les seves preguntes així, i estic obert a qualsevol altre aclariment.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo agraeixo al Sr. Forné totes les explicacions que m'ha donat. Lamento no tenir coneixements jurídics suficients com per entrar a discutir alguns aspectes, però, de totes formes, el Sr. Forné també ha oblidat quan ha fet la disgregació sobre el tema pressió psicològica/coacció psicològica -segurament hi ha una barrera que és difícil de discernir- que hi ha un tema que ha sortit a la premsa, i són unes declaracions del propi degà en funcions del Col·legi d'Advocats d'Andorra, on deia que la pressió psicològica és il·legal.

Jo, en tot cas, el que vull deixar clar és que per part nostra, per part d'IDN, no es tracta de fer un procés de determinades actuacions. Nosaltres volem estar convençuts que la Policia actua en el més estricte respecte a la legalitat, però el que passa és que em sembla que davant de manifestacions com aquestes, doncs, cal que el Govern -i creiem que hi està obligat- es manifesti públicament, si més no expressant el que ha dit avui el Sr. Cap de Govern, perquè entenem que l'actuació de la Policia ha de ser transparent. Però hi ha una altra cosa que potser encara és més important, i és que no ha de deixar cap marge de dubte aquesta transparència -vostès han estat uns dels usuaris de la frase, allò del Cèsar: la dona del Cèsar, no n'hi ha prou que sigui honrada, sinó que ha de semblar-ho- doncs, en aquest cas, és exactament el mateix.

Nosaltres el que volem és que des d'aquí les seves manifestacions ajudin a donar confiança al carrer en el fet que la Policia andorrana és absolutament escrupolosa respecte a la llei.

I pel que fa al tema de què parlàvem de l'assistència lletrada, a nosaltres també ens sembla que no es pot entendre gaire si les preguntes que fa la Policia són les que vostè estava exposant aquí, és a dir, que hi hagi gaire diferència entre fer-les davant d'un advocat o no. En tot cas, penso que qualsevol avanç que es faci en aquest sentit, sigui en allò de llegir els drets del detingut -que em sembla obvi- o qualsevol altre, serà benvingut per part nostra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

S'aixeca la sessió.

(Són les 19h15)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234